

ZPRAVODAJ

OBCE VINIČNÉ ŠUMICE

17. ročník | 4. číslo | prosinec 2019

SÁZENÍ STROMŮ

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

24. listopadu 2019

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

nechce se tomu věřit, už zase tu máme zimní období, vánoční svátky s rozsvíceným stromkem před obecním úřadem a nezadržitelně se blíží konec roku. Možná se mně to jen zdá, ale řekl bych, že čas mírně zrychluje.

Bude to asi tím, že je stále co řešit, připravovat projekty, žádat o dotace, vybírat zhotovitele.

Začátkem příštího roku proběhne výběrové řízení na zhotovitele sběrného dvora a stavba bude zahájena v dubnu. Dále připravujeme projekt na víceúčelové hřiště, dětské hřiště, projekt na výstavbu nové mateřské školy vedle víceúčelové budovy, prodloužení splaškové kanalizace na Vítovské, prodloužení vodovodu na Honcích, retenční nádrž na dešťové vody pod saunou, schodiště v Psenkách, rekonstrukci objektu bývalého kina a další. Ve spolupráci s Městysem Pozořice a Správou a údržbou silnic JMK připravujeme výstavbu chodníku do Pozořic a opravu komunikace na „Pozoráku“.

V souvislosti nejen s těmito připravovanými záměry, ale především s investicemi, které se letos podařilo realizovat, chci poděkovat všem zastupitelům obce, členům výborů a zaměstnancům obecního úřadu za jejich spolehlivou práci.

Dále bych chtěl poděkovat naší zásahové jednotce sboru dobrovolných hasičů pod vedením Václava Kováře za obětavou spolupráci s obcí, aktivním členům všech spolků za pořádání kulturních a sportovních akcí a všem občanům děkuji předem za pomoc s úklidem sněhu, pokud nějaký napadne.

Zvláště děkuji paní ředitelce magistře Olze Růžičkové za bezvadný chod naší základní školy a nezištnou součinnost při letošní výstavbě třetího podlaží. Tato stavba byla velmi náročná a komplikovala běžný školní život.

V sobotu 9. 11. 2019 jsem se zúčastnil společně s ostatními starosty našeho regionu **pietního aktu na hřbitově v Pozořicích**. Vzpomínková

akce spojená s kladením věnců se uskutečnila při příležitosti Dne válečných veteránů a za účasti členů historických vojenských spolků v dobových uniformách.

Vážení a milí spoluobčané, přeji Vám klid, mír, rodinnou pohodu a krásné prožití svátků vánočních. V novém roce 2020 hodně štěstí, zdraví, úspěchů, lásky, porozumění a zdravého rozumu.

Josef Drápal, starosta obce

INFORMACE Z OBCE

VÝPIS USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE VINIČNÉ ŠUMICE č. 5/2019 ze dne 30. 10. 2019

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- > smlouvu o zřízení věcného břemene č. PV-014330055660/001 na obecních pozemcích p. č. 1861/31, 1861/36 a 1861/38 v k. ú. Viničné Šumice za účelem umístění distribuční soustavy.
- > kabelové vedení NN, zemní pásek pro stavbu s názvem „Viničné Šumice, kabel NN Svobodová“ mezi obcí Viničné Šumice, jako povinnou, a E.ON Distribuce, a.s., F.A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, jako oprávněnou.
- > smlouvu o nájmu části nemovitosti č. 107798-000-00, Vin. Šumice č. p. 119, o celkové výměře 20,55 m² mezi společností T-Mobile Czech Republic a.s., Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha, jako nájemcem, a Obcí Vin. Šumice, jako pronajímatelem.
- > vnitřní směrnici č. 2/2019 o cestovních náhradách.
- > zřizovací listinu Základní školy a Mateřské školy Viničné Šumice, okres Brno-venkov, příspěvková organizace splatností od 1. 11. 2019.
- > přílohu č. 1 zřizovací listiny Základní školy a Mateřské školy Viničné Šumice s platností od 1. 11. 2019.
- > přílohu č. 2 zřizovací listiny Základní školy a Mateřské školy Viničné Šumice s platností od 1. 11. 2019.
- > soupis majetku, který je nedílnou součástí smlouvy o výpůjčce ze dne 26. 8. 2019.
- > smlouvu o poskytnutí finančního daru ve výši 25 000 Kč mezi obcí Vin. Šumice, jako obdarovanou, a Českomoravský cement, a.s., Mokrá 359, 664 04 Mokrá.
- > zapojení obce Viničné Šumice do projektu „Zdravá municipalita“.
- > vypracování „Studie dopravního řešení u ZŠ a MŠ ve Viničných Šumicích“.
- > rozpočtové opatření č. 7/2019.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- > protokol z finanční kontroly a kontroly hospodaření u příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Viničné Šumice za 1. pololetí 2019.
- > rozpočtové opatření č. 6/2019 v kompetenci starosty.

POPLATKY ZA KOMUNÁLNÍ ODPAD A ZA PSA NA ROK 2020

Sazba poplatku za komunální odpad na rok 2020 pro fyzickou osobu

- s trvalým pobytem v obci: 500 Kč za poplatníka
- mající stavbu k individuální rekreaci: 500 Kč za objekt na rok

Poslední svoz komunálního odpadu bude v pátek 27. 12. 2019 a v roce 2020 bude nově probíhat v LICHÉ PÁTKY (poprvé 3. ledna).

Sazba poplatku za psa na rok 2020

- 200 Kč za psa na rok

Poplatek za komunální odpad a za psa na rok 2020 se vybírá od 3. února do 31. května 2020.

Výtěžek letošní Tříkrálové sbírky chceme z větší části použít na vybudování nového výtahu v budově hospice sv. Josefa pro přemístování hospicových pacientů a taky udělat rekonstrukci některých vícelůžkových hospicových pokojů na jednolůžkové. Dále pak potřebujeme zakoupit zdravotní a kompenzační pomůcky a pomůcky pro manipulaci s imobilními klienty.

V předešlém roce jsme tak díky vybraným prostředkům mohli pořídit nová lehátka a vozíky na převoz hospicových pacientů. Rozšířili jsme Charitní pečovatelskou službu zakoupením nového auta a podařilo se nám nainstalovat přenosné klimatické jednotky v prostorách hospice sv. Josefa.

Za spolupráci a pomoc předem děkujeme.

**Radostné Vánoce a požehnaný rok 2020 za Oblastní charitu Rajhrad přeje
Mária Durkáčová**

KABELOVÁ TELEVIZE – PŘECHOD NA DVB-T2

Vážení uživatelé kabelové televize,

na nový standard vysílání musí od listopadu 2019 do března 2020 přejít nejenom Česká televize, ale také komerční stanice v celoplošných sítích. Tento přechod se dotkne i naší televizní sítě. Nyní všichni diváci sledující DVB-T vysílání České televize uvidí v pravém horním rohu obrazovky varovný vykřičník. Slouží jako upozornění, že by se měli připravit na změnu. Každý uživatel bude potřebovat set-top box nebo nový televizor a musíte si pohlídat jejich technické parametry. Zkontrolujte, jestli je u nich napsáno, že podporují vysílání ve standardu DVB-T2/HEVC (H.265). Ještě lepším vodítkem jsou kulaté žluté nebo zlaté nálepky na obalu s textem CRA – DVB-T2 OVĚŘENO.

V kabelové síti v obci Viničné Šumice, Kovalovice proběhne první etapa přeladění dne 4. 12. 2019. Na kanál 21 bude naladěn multiplex České televize ve standardu DVB-T2/HEVC.

Souběžné vysílání programů České televize ve stávajícím standardu zůstane naladěno na kanále 27 cca do 30. 1. 2020, ostatní programy zůstávají, ale je třeba je znovu naladit na televizním přijímači.

Pokud po 4. 12. 2019 naladíte na kanálu 21 programy České televize v DVB-T2, je vaše TV připravena na přechod.

Jiří Florián, provozovatel KT

STRÍPKY Z OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA – STALO SE PŘED 83 LETY

protokol č. 14 z 15. 3. 1936

Obecní zastupitelstvo se zabývalo rychlou jízdou v obci a usneslo se na maximální rychlosti v obci 6 km za hodinu.

protokol č. 17 z 13. 9. 1936, bod V.

Vzat k vědomí přípis Okr. úřadu stran hubení myší. Zastupitelstvo se jednohlasně usnáší požádati Okr. úřad o povolení odběru jedu „Fosforový maz Jedom“, jehož použije k trávení myší v polích zamořených. Na základě pak vydaného povolení usneseno objednat 100 kg mazu a zařízením dalších prací ustanoven starosta a náměstek starosty. Výlohy hrazeny budou všemi majiteli pozemků.

OTRAVY KOČEK

Dlouhodobě zde dochází k trávení koček. Prosím postižené majitele, aby se ozvali ohledně možnosti společného postupu buď přes Messenger, e-mail: kralova.radana@gmail.com nebo se zastavili – Viničné Šumice, Skandinávská 402.

Máte-li nějaké informace, které by mohly pomoci pachatele zastavit, prosím, neváhejte se ozvat.

Děkuji
Radana Králová

VÝSKYT ONEMOCNĚNÍ KOČEK

Ve Viničných Šumicích byl zaznamenán výskyt neléčitelného virového onemocnění koček – FIV (tzv. „kočičí AIDS“).

K přenosu dochází pohlavním stykem, krví (kousnutí), z březí matky během porodu na plod, sáním mléka od infikované matky.

Významným preventivním opatření je KASTRACE.

Po několika týdnech od nakažení se často projevují známky akutní infekce – záněty dásní, horních cest dýchacích, zvětšení mízních uzlin, horečky, dále průjmy nebo smutné či apatické chování. Po odeznění zvíře zůstává přenašečem. Jakékoli další vyskytující se infekty je třeba léčit s ohledem na oslabující se imunitní systém zvířete. Kočka může žít nadále řadu let, než dojde k terminálnímu stadiu onemocnění končícího smrtí. Zde je již vhodné zvážit eutanázii zvířete.

Toto onemocnění není přenosné na jiná zvířata ani lidi. V současné době není možnost očkování. Diagnostika se provádí krevním testem, výsledky vám je schopen veterinární lékař sdělit za 10 min. Cena testu (zároveň i na onemocnění FeLV – tzv. kočičí leukémie) se pohybuje okolo 760,- Kč (může se lišit dle vet. ordinace). Test provádí např. MVDr. Tereza Bednářová ve Šlapanicích, www.veterinka.net.

Máte-li podezření, že by vaše kočka mohla být nemocná, konzultujte její obtíže s veterinářem. Kočky pohybující se venku kastrojte. Již nemocné kočky je možné s přihlédnutím na aktuální zdravotní stav kastrovat, nejlépe však izolovat od dalších koček.

Radana Králová

OSLAVA JUBILANTŮ

Letošní oslava jubilantů se konala 4. října v sále sokolovny. Po zahájení a přivítání oslavenců vystoupily nejmladší děti z MŠ se svými básničkami a děti ze ZŠ zahrály na flétny. K tanci a poslechu zahrála Sivická kapela a k velmi dobré náladě přispěl svým vystoupením taneční soubor ze Sivic.

V roce 2019 oslavují životní jubilea

70 let	Marie Lozrtová	80 let	Františka Šmerdová
	Viktor Čalkovský		Růžena Ferdusová
	Zdeňka Svánovská		Emílie Bubeníčková
	Jan Kohut		Alenka Kozánková
	Václav Muselík	86 let	Růžena Koudelková
	Eva Štaudová		Jitka Navrátilová
	Stanislav Formánek		Marie Crhová
	Jiří Hanika	87 let	Jindřiška Skřivánková
	Pavla Doleželová		Božena Drápalová
	Helena Večeřová		Vlasta Kupková
	Karel Divácký		Jaroslav Lozrt
	Ludmila Klohnová	88 let	Věra Valehrachová
	Eva Skládaná	90 let	Jarmila Kvasnicová
Václav Vašata	Nasťa Jelenová		
Libuše Šmerdová	Jiřina Ondráčková		
75 let	Jiřina Křížová	91 let	Olga Jelínková
	Hedvika Valehrachová	92 let	Dobromila Müllerová
	Jana Křivánková	93 let	Miroslav Drápal
	František Doležel		Marie Cikánková
	Jindřich Skoták		Vlasta Grycová
	Jan Krejčíř		Lubomír Švec
	Marcela Železná	94 let	Zdeňka Mouralová
	Stanislav Kříž		Bohumil Železný
	Květoslava Koláčková		
	Jarmila Komůrková		

Za SPOZ Zdeňka Holubová

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Slavnostní přivítání občáňků do života se konalo 24. listopadu v zasedací místnosti OÚ. Byli přivítáni tito občánci:

Adéla Stuchlíková

Tereza Stuchlíková

Michael Moudrý

Isabela Staníčková

Klaudie Neveselá

Barbora Janečková

Matěj Ondráček

Jana Dušková

Za SPOZ Zdeňka Holubová

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU 2019

Vánoční strom roku 2019 jsme společně se žáky základní školy rozsvítili v sobotu 7. prosince.

Počasí po celý den dělalo organizátorům starosti, ale i když nebylo zrovna ideální, vše se zdařilo. Po efektním začátku, sóla na bubny sourozenců Amálky a Adama Benkových, nastoupily děti s maminkami z mateřského centra a všem dokázaly, že se koledy dají zahrát na cokoli. Děti z mateřské školy nás básničkami vánočně nahladily a písničkou Sněhuláci, vyzpívaly touhu po sněhu.

Žáci ze základní školy bravurně zaspívali naučené písně a koledy, ujali se rozsvícení vánočního stromu a dočkali se velkého potlesku všech, kteří přihlíželi.

Babini di Šumice pod vedením Hanky Volkové podaly profesionální výkon. Třeba také poděkovat muzikantům za skvělý doprovod všech vystoupení.

Po představení byla vyhodnocena soutěž MC „Betlém očima dětí“.

Pohodovou, vánoční atmosféru doladil výborný čaj, punč a svařák i něco malého na zub, které se na setkání u vánočního stromu podávaly.

Poděkování si zaslouží malí i dospělí, co se na zdařilém odpoledni podíleli. Tak, krásný advent, přátelé!

Jana Vlčková

SÁZENÍ STROMŮ

Třešňová alej – Viničné Šumice a Renomia

Ve čtvrtek 31. října jsme se sešli s dobrovolníky ze společnosti Renomia ve Viničných Šumicích. Díky financování společnosti Renomia jsme pokračovali ve výsadbě a obnově třešňové aleje. Společně jsme navázali na naši výsadbou z minulého roku a jara roku 2019 a s chutí vysadili díky pomoci našich šikovných dobrovolníků 60 třešní k jednomu kůlu a také nahradili pár třešní, které se neujaly z loňského roku. Ráno nás všechny teplota blízká se nule a silnější vítr motivovali díry vyryt svízně, abychom se zahřáli, a hned nám všem bylo tepleji. Společná práce byla díky obci Viničné Šumice odměněna úžasným táborákem.

Děkujeme Renomii, dobrovolníkům a obci Viničné Šumice. Ať rostou třešně :-)

Duby okolo fotbalového hřiště – Viničné Šumice a ČSOB

V pátek 1. listopadu jsme se vydali do Viničných Šumic obsázet místní fotbalové hřiště 39 duby letními. Bylo krásně a slunečno, no lepší počasí si ani nešlo v listopadu přát. V deset hodin se k nám přidali dobrovolníci z KBC, kterých nakonec bylo jen 17, ale svojí houževnatostí a veselou náladou se do výsadb pustili s chutí a brzy bylo vidět výsledky. Výsadbou umožnily finance od ČSOB, velká podpora obce ve formě vybagrování děr, zálivky od místních hasičů a něco málo na zahřátí. Rychlost a kvalita výsadb našich milých dobrovolníků překonaly očekávání a ve tři odpoledne bylo zasazeno. Radost se podívat. Těšíme se na příště.

Obec Viničné Šumice a Život v Šumicích

NOC SOKOLOVEN

Již tradičně jsme se zúčastnili celorepublikové akce „NOC SOKOLOVEN“, letos na téma: ŽIVÉ OBRAZY.

Stejně jako každý rok byl celý večer plný různorodých aktivit.

V počátku jsme celé prostory sokolovny vyzdobili svíčkami, abychom ji, jak se setmí, mohli celou rozsvítit. Děti měly možnost vyzkoušet kompletní původní vybavení sokolovny, a to i takové prvky, se kterými se již při běžné výuce nesetkají. Po letech si skočit přes kozu, pohoupat se na kružích, vyšplhat si na tyči a totéž si mohli vyzkoušet všichni dospělí. Jako hudební doprovod na kytaru zahrál a dětem zazpíval pan Dan. Po hudebním programu přišlo na řadu vytvořit společně s ostatními jednotami nový rekord – vytvoření živého obrazu, sestaveného z co nejvíce lidí v tento den.

Pro nejdůležitější malé děti si starší děti připravily strašidelnou stezku odvahy. Jako vyvrcholení večerní zábavy byla pro děti připravena diskotéka, která se již obešla bez doprovodu dětí a ty tak mohly upustit uzdu svým tanečním kreacím. Po ukončení diskotéky se děti připravovaly k tolik očekávanému noclehu na sokolovně.

O průběhu celé akce vypovídají „reportáže“ holčiček:

„Mně se líbilo strašení dětí na stezce odvahy. Jsem s „dobrou vílou“ velká kamarádka. Moc děkuji za dobré jídlo.“ Anča Sváča

„Nám se tady líbila stezka odvahy a moc nám tady chutná jídlo. Na stezce odvahy se nám moc líbilo strašení a pomáhání dětem.“ Zora Blaháková, Terezka Železná.

„Mně se líbilo spát na sokolovně a ráno chystat snídani.“ Podpis bohužel chybí.

Celá naše akce by se natolik nepovedla, nebýt všech obětavých rodičů, paní Nedorostkové, paní Šafaříkové a Pospíšilové, které se nám postaraly o jídlo, a všech obětavých rodičů, kteří jakýmkoli způsobem pomáhali tuto noc uskutečnit. Pro nás byly největším důkazem spokojenosti dotazy dětí: „Teto, kdy zase budeme spát na sokolovně?“

Za Tělocvičnou jednotu Sokol Viničné Šumice
Jana Železná

ADVENTNÍ KALENDÁŘ V ŠUMICKÝCH OKNECH

Prosinec je tady a spolu s ním i adventní čas, kdy se především děti (ale nejen ony) těší na Vánoce. Adventním kalendářem v naší obci jsou již tradičně čísla rozsvícená v oknech šumických domů a budov. I letos, stejně jako minulý rok, nám 1. prosince číslo 1 rozsvítí ti nejmenší v mateřské škole.

Pojďte se s námi i vy projít Viničnými Šumicemi a objevovat adventní okna. Najdete letos všechny? Určitě vám pomůže přiložená mapa...

Tvůrcům děkujeme za kreativitu i čas a všem přejeme poklidné svátky vánoční a příjemné chvíle strávené hledáním čísel!

Magda Svačinová

Mapa adventních oken 2019

STALO SE PŘED 30 LÉTY

Čas neúprosně běží, léta přibývají a najednou člověk zjistí, že události v jejichž středu se kdysi pohyboval, jsou pro nové generace a obyvatele obce zcela mimo jejich vnímání. Logicky, protože u toho nebyli, mají tedy informace ze sdělovacích prostředků, dějepisu a v lepším případě od rodičů a prarodičů. Zkusím tedy popsat tehdejší události z pohledu jejich aktéra v souvislosti s naší obcí Viničné Šumice.

Psal se rok 1989 a již od jeho počátku bylo možno ve státě vnímat jistý posun ve vývoji politické situace. Nicméně KSČ měla situaci z pozice majitele všech silových a sdělovacích prostředků státu pod dozorem. A český člověk, který nerad problémy, se s tím naučil žít. V listopadu 89 jsem byl třetím měsícem profesionálním hasičem na Pozořícké požární stanici. Dne 17. listopadu jsem měl celodenní 24hodinovou službu. Večer při sledování TV zpravodajství jsme se dověděli, že „došlo k brutálnímu potlačení pokojné studentské demonstrace v Praze“.

To, že se KSČ se svými mocenskými prostředky znemožňuje, vnímala většina obyvatelstva ráda, ale zatím jen potichu. Tohle však bylo silné kafe, aby v TV zpravodajství zazněla pravda, navíc taková, která nijak nepodporuje postavení vedoucí složky – KSČ. Po zprávách toho dne mi běhal mráz po zádech – v předtuše a touze, aby se situace nějak vyvíjela dál a nezůstalo jen u hromadného zatýkání účastníků demonstrace. Při večerní obchůzce nádvoří stanice jsem na severní obloze zpozoroval dosud nevídaný úkaz. Fialové světlo vlnící se po celé severní části oblohy přecházelo plynule do modré a nachové. Polární záře. Předtím jsem ji nikdy neviděl, bylo mi však jasné, že nic jiného to nemůže být. A to ještě umocnilo moje obavy z dalšího vývoje události u nás. Můj otec mi několikrát vyprávěl o polární záři – kde bývá vidět, jak vypadá, a že je ji vidět vždy před válkou. Možná to byla náhoda, ale on ji viděl pouze před první i druhou světovou válkou. Jindy ne. Pro mě to bylo jakési varování. Co bude? Pozor na válku.

Ve větších městech pak následovala vlna každodenních demonstrací proti brutálnímu zásahu proti pokojné demonstraci studentů, špatnému vedení státu a proti zatýkání odpůrců režimu. Chtěl jsem toho být součástí a začal chodit na demonstrace na Náměstí Svobody do Brna. Jednoho dne jsem před demonstrací navštívil svoji starší sestru, která tehdy ležela

^ 17. listopad 1989, Brno, Náměstí Svobody

na pooperačním oddělení v nemocnici, a informace o vývoji situace se k ní moc nedostaly. Když jsem jí sdělil, že pospíchám na demonstraci, protože tyto demonstrace pravděpodobně vyústí v převrat, tak jen nevěříčně zírala. Později mi přiznala, že v té chvíli si myslela, že mi přeskočilo, a považovala to za jeden z mnoha mých vtípků, kterému se po mém odchodu se spolupacienty srdečně smála. Na demonstraci jsem chodil s nejbližšími příbuznými jako jeden z mála Šumičáků. Vývoj nabíral poměrně rychle na obrátkách, bylo jasné, že teď je možno změnit trpěnou a historicky znemožněnou politickou situaci ve státě.

Praha a velká města to měla jasné. Měli svoje disidenty, politické odpůrce, týmy vznikajícího Občanského fóra, ale co u nás na vesnici? Nic. Tady snad zůstane vedení „občanského výboru“ (tehdejší samosprávný prvek s nulovými pravomocemi) obce a Místního národního výboru (MNV) ve střediskové obci Pozoříce pevně v rukách Národní fronty pod vedením KSČ. Netrpělivě jsem očekával, že někdo u nás Občanské fórum založí. Ale nic. Na den 21.11.1989 svolal Občanský výbor do kinosálu veřejné shromáždění občanů. Říkal jsem si: „No konečně, tak už je to tady.“ Tak jak jsme to skandovali na náměstích a cinkali klíči. To, co následovalo na tomto shromáždění, pro mě byl šok. Vedení obce předneslo ke schválení svolání, které odsuzovalo demonstraci studentů v Praze 17. listopadu 89 jako projev antisocialistických sil. Seděl jsem tehdy s panem Ryškou vzadu (na galerii) a jako jediní drzouni jsme si dovolili nahlas se ohradit proti přednesenému textu a podali doplňující informace, které však nebylo zřejmě žádoucí vyslyšet. Toto svolání naši tehdejší představitelé odeslali po své stranické linii, i přesto, že nebylo schváleno nadpoloviční většinou přítomných. Dle zápisu bylo 23 pro, 17 se zdrželo, a 8 bylo proti. Po této nehoráznosti mě stoupl adrenalin a bylo jasné, že není na co čekat. Do mého života vstoupili i dva brněňští herci Divadla na provázku – Martin Havelka (současně herec Městského divadla Brno) a Jan Kolařík (současný moderátor rádia Krokodýl). S nimi jsem se zúčastnil několika diskusních večerů v Divadle na provázku, kde velmi rychle uzrálo moje rozhodnutí – Musíš do toho jít, jinak hrozí, že založení OF ve Viničných Šumicích se ujme KSČ. Oslovil jsem několik lidí v obci. Někteří kývli, někteří slušně odmítli – nebyla to jejich parketa. První přípravnou schůzku jsem svolal k nám domů, kde jsme v úzkém kruhu utvořili program na ustavující schůzi Občanského fóra. Začal jsem komunikovat s koordinačním centrem OF a se stávkovým výborem studentů Filozofické fakulty v Brně, odkud jsem nosil propagační materiály o aktuální situaci v Československu, které jsem vylepoval a rozdával.

Ustavující schůze OF ve Viničných Šumicích se konala 12. prosince 1989 opět v kinosále, za účasti 93 občanů, kteří se podepsali na základací listinu. Tak velká účast na veřejné schůzi není v historii obce zaznamenána.

Na tomto veřejném mítinku byly předneseny obecné cíle a poslání OF, zaměření a některé požadavky místního OF, pravidla dialogu, zvolení mluvčích OF, návrh na dočasného prezidenta republiky a široká diskuse. V diskusi byly probírány místní potřeby jako je Mateřská škola, plynofikace, topení v kině, vodovod, obnovení MNV v obci.

Politická situace byla zaměřena na podporu Václava Havla jako dočasného prezidenta, podporu studentského hnutí, rozpuštění pohotovostního pluku, který byl použit k rozeznání studentské demonstrace 17.11., zrušení lidových milicí, SSM, Pionýra, Spartakiády. Také bylo konstatováno, že lidé stále věří monopolu jedné strany a bojí se přijít na veřejné shromáždění, protože u některých zaměstnavatelů je jim vyhrožováno.

Do neformální koordinační skupiny byli navrženi Petr Kříž, Vladimír Šimík, Ludmila Pospíšilová, Mojmír Ryška, Libor Ondráček, Ing. Ivan Mojžíš, Jaroslav Hradský, Pavel Skládáný, Jaroslav Ryšánek, Zdeněk Šmerda, Antonín Daněk, Jitka Železná.

Mluvčími místního OF byli zvoleni Ludmila Pospíšilová, Petr Kříž a Vladimír Šimík.

Následující den jsme s Vladimírem Šimíkem šli informovat předsedkyni Národní fronty ve Viničných Šumicích – hodnou a vlídnou paní Libuši Weiglovou – o ustavení Občanského fóra, které začalo neformálně přebírat vedení obce, které v současné době zůstalo paralyzováno, bez podpory a v nečinnosti. Dostalo se nám ujištění, že proti aktivitám OF nebudou ze strany NF žádná represivní opatření, ať konáme dle nejlepšího vědomí a vůle lidu.

Další jednání OF bylo svoláno na 20.12.1989, kde se svými projevy vystoupili i aktivisté z řad studentského hnutí a z krajského koordinačního centra OF. Dále byl probírán budoucí vývoj a rozvoj obce. Ve státě již proběhl faktický převrat – změna politického režimu, což nebudu popisovat, sdělovací prostředky podávají dostatek fundovaných informací.

Z dění v obci jsem byl v polovině ledna vytržen dvoutměsíční hospitalizací v nemocnici, operací a následující čtyřměsíční rekonvalescencí. To už chod obce probíhal pod taktovkou nově zvoleného zastupitelstva.

Petr Kříž

30 LET SAMETU

Listopadové události roku 1989 byly převratnou změnou nejen pro celou republiku, ale i vedení okresů, obcí, rovněž zasáhly významně do života každého občana. Nejinak tomu bylo i ve Vin. Šumicích. Nová doba se vyznačovala duchem radosti a naděje, ale byla provázena i obavami a nejistotou, vyplývající ze změny starých pořádků.

Počátkem roku 1990 v obci vzniklo Občanské fórum a jeho prvním úkolem bylo stihnout osamostatnění obce od tehdejšího MNV Pozořice do prvních svobodných voleb do zastupitelstva obce. V obci vznikly nové obchody a firmy soukromníků, byla obnovena činnost spolků.

Uplynulých třicet let přineslo obci nemálo změn, za kterými stojí spousta práce mnoha lidí – vodovod, plynofikace obce, rozšířená mateřská škola, nástavba základní školy, splašková kanalizace, opravené komunikace, bohatý společenský život a zachovávané tradice.

30 let od Sametové revoluce uteklo jako voda. I přes občasně těžkosti však stále zůstává svoboda jednou z největších hodnot, jaké člověk může v životě mít.

Připomeňme si v krátkosti důležité události uplynulých 30 let v naší obci

1989	v prosinci založeno Občanské fórum
1990	TJ SOKOL Vin. Šumice vstoupil do České obce sokolské
1991	otevřena soukromá prodejna potravin v č. 154 obnovena mateřská školka v obci
1992	pokládán plynovod ve střední části obce a za sokolovnou nová provozovna Palírna Marie Stejskalové budova OÚ přidělena v restituci pí. Homolové, odkup v r. 1994
1993	zastaven provoz kina pro slabou návštěvnost vzniklo myslivecké sdružení Viničné Šumice – Kovalovice
1994	pokračuje plynofikace obce autobusovou linku do Brna zajišťuje firma SEBUS s.r.o.
1995	obci udělen znak a prapor
1997-99	stavba vodovodu
1999	katastrální úřad přestěhován ze Židlochovic do Brna – snazší dojíždění
2000	rekonstrukce památníku obětem válek
2002	zřízeny www stránky s doménou www.vinicesumice.cz místní knihovna přešla pod správu obce
2003	demolice domu č. 184, generální oprava zvoničky strom roku, za naši obec jerlín japonský v hlasování za Pozoříčko neuspěl dražba restaurace Hradská, nový majitel ji zprovoznil až po roce výstavba točny autobusů proběhly oslavy 100 let SDH v obci
2004	akciová společnost AGROCOM V Š se sloučila s akciovou společností Bonagro Blažovice změna organizace veřejné dopravy, zaveden IDS JMK, dopravu nadále zajišťuje firma SEBUS, s. r.o.
2005	výměna oken a dveří na sokolovně, oprava fasády s tmavším nátěrem rekonstrukce osvětlení v ZŠ, pořízen nový nábytek a obložení stěn příprava dokumentace na oddílnou splaškovou kanalizaci oslava 120 let školy s vydáním brožurky
2007	oprava barokního kříže na skalce, obcí vykoupěn dům č. 182 hasičská technika přemístěna do Vinného hospodářství a hasičská zbrojnice zbourána uskutečnil se první obecní ples
2008	větrolam mezi Pozořicemi a VŠ u kovalovského potoka byl odstraněn 13. 5. začala výstavba kanalizace oddíl kopané oslavil 50. výročí od založení kopané v obci, vydána k tomu brožurka
2009	zahájena obnova vinic (klučení a výsadba)

2010	dokončena splašková kanalizace úprava školního hřiště
2011	rozšířen vodovod na Hradskou, zbudována tlaková stanice změna dopravce – místo firmy SEBUS nově BusLine a.s. novým majitelem Hradské restaurace je Aleš Šmerda z Holubic
2012	zateplení budovy ZŠ vykácen ovocný sad, demolice domu č. 68
2014	vykáceny topoly kolem hřiště vybudován pivovar ve sklepních prostorách restaurace – pivo Vildenberg
2015	oslava 130. výročí školy, obec vydala knihu Viničné Šumice
2016	dokončena stavba víceúčelové budovy – je zde zázemí a technika SDH, obecní knihovna a technické služby obce
2017	rekonstrukce hřiště a instalace závlahového zařízení
2018	nástavba třetího podlaží základní školy výsadba třešní kolem silnice k Rousínovu
2019	pokračuje výsadba třešní a dubů kolem hřiště

Pavel Vrba

OBNOVA ŠUMICKÉHO KROJE

Vážení spoluobčané, jak jistě víte, v naší obci se nosí převážně kraj kyjovského typu, ačkoliv je zde ušitých i pár rekonstruovaných šumických krajů.

Tyto kroje jsou si vzhledem i místem původu zcela odlišné, proto bychom rádi obnovili kraj, ve kterém bychom mohli reprezentovat naši obec.

Touto cestou Vás chci poprosit o jakékoliv materiály, ať už se jedná o dobové fotografie, kresby, pohlednice, popisy krajů či přímo jejich součásti, a to jak mužského, tak i ženského šumického kroje. Budu ráda za cokoliv, ať už v elektronické či papírové podobě.

Všem předem děkuji

Sofie Bernreiterová
+420 776 797 355
bern3367@gmail.com

MC VINIČNÉ ŠUMICE PEČUJE I O MAMINKY

Od loňského roku se v Mateřském centru Viničné Šumice můžete pravidelně potkávat s mojí osobou. Jsem instruktorka pohybových aktivit a specializuji se na péči o ženy v těhotenství a po porodu, přirozený pohyb a nápravu pohybových stereotypů. Jsem proto ráda, že mi Mateřské centrum dopřálo prostoru.

A proč by mělo být v mateřském centru cvičení nejen pro děti, ale i pro maminky?

Ženy po porodu absolvují celou řadu vyšetření a kontrol s novorozenejším dítětem – kontrola sluchu, kyčlí, patičkové testy, pravidelná vážení a měření a mnohá další vyšetření při sebemenším podezření na vznikající patologii. Včetně péče fyzioterapeutické.

Žena sama se sebou navštíví po šestinedělí jednou gynekologa. To je většinou vše.

Jenže žena v době těhotenství podstupuje celou řadu fyzických změn – mění se jí těžiště těla, páteř je zatížena, dech je omezen rostoucí dělohou a bránice se nemůže v plném rozsahu roztáhnout. Pánevní dno je přetížené a často narušené. Spojení pánve a páteře se u těhotných žen často zablokuje, stydká spona se rozestupuje a sedací nervy mohou způsobovat až ochrnutí dolních končetin. Páněv se rozvolňuje a způsobuje bolesti kyčlí. Klenba u nohou se může zhroutit, a to až nenávratným způsobem.

Zní to děsivě? Ano, těhotenství je kouzelným obdobím, ale myslím, že každá žena, které jím prošla, mi dá za pravdu, že dá zabrat.

Porod sám může být fyziologický s minimem zásahů, porod s nástřihem, tedy narušením funkčního centra těla, nebo porod císařským řezem, který je vlastně velkou břišní operací. Po jakémkoli porodu následuje tzv. syndrom prázdného břicha, kdy ženě chybí stabilizace středu těla, její bederní páteř doslova vlaje v prostoru a její břišní svaly ještě nedokáží vytvořit potřebnou oporu. Do toho se žena stále sklání k dítěti, tlačí kočárek nebo nosí dítě v šátku. Hrbí se v hrudní páteři a zavírá si oblast hrudníku. Pečuje o všechny a o všechny. Jen ne o sebe.

Nemusí to platit pro každou maminku. Bohužel běžná praxe je taková, že do těhotenství již vstupujeme s celou řadou vadných pohybových stereotypů a náročnou zkouškou jménem těhotenství se to pochopitelně nezlepší.

I proto jsem vděčná tomu, že Mateřské centrum Viničné Šumice si je vědomo propojení fyzické kondice a zdraví s péčí o matku a dítě. Že těžko můžeme zažívat radostné mateřství, když usínáme s bolestí zad nebo když nás trápí močová inkontinence. Že nejde jen o to, vytvořit příjemný prostor plný hraček pro děti, ale i prostor pro maminky, kde budou mít možnost pečovat o sebe samotné.

Maminky, které se v Mateřském centru ještě neobjevily, bych velmi ráda pozvala na pravidelnou lekci v pondělí v 10:00. Děti si můžete vzít s sebou. Cena lekce je příjemných 40,- Kč a celá částka jde na podporu Mateřského centra.

Střídáme lekce posilovací a tvarovací, lekce spalovací a lekce zdravotní. V posledně jmenovaných lekcích se věnujeme rozestupu břišních svalů, posílení hlubokého stabilizačního systému – tedy páteře, pánevnímu dnu a uvolňování hrudní páteře.

Aktuality a další kurzy najdete také na facebooku ve skupince Mateřské centrum Viničné Šumice nebo na mých stránkách www.veronikakozlova.cz

Budu se na všechny nové i stávající maminky velmi těšit.

Mgr. Veronika Kozlová

Vážení a milí,

za celé Mateřské centrum Viničné Šumice bych ráda poděkovala všem rodičům a dětem, kteří do MC dochází, kteří tvoří tu skvělou atmosféru v MC, kteří přinášejí nové nápady a aktivity, kteří pomáhají budovat tento spolek a kteří především mají svá srdce otevřená a šíří tak dobro a porozumění. Věřte, že si vás za to velice cením a že mám tu čest vás znát.

Dále veliké díky naší Obci, zastupitelstvu, Základní a Mateřské škole VŠ za podporu. Také děkuji všem spolkům, organizacím a sdružením či skupinám lidí i jednotlivcům, se kterými jsme měli tu možnost v tomto roce spolupracovat.

S přáním poklidných a láskyplných Vánoc

Linda Horáková

organizátor akcí v Mateřském centru Viničné Šumice

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Krátké zprávy ze školy

Rádi bychom se s vámi podělili o naše aktivity a zážitky z podzimních dnů.

Paní učitelka Krejčová z kroužku Věda nás baví (tedy u dětí známá spíše jako paní Věda) nás zavedla do kouzelného světa barev. Míchali jsme a míchali, objevovali a radovali se. Někteří z nás dokonce zvládli tu největší výzvu – namíchali zlatou barvu! Děti se také seznámily s dějem difuze, dělaly pokusy s vodou, potravinářskou barvou a solí. Pozorovaly, co se při jednotlivých pokusech děje.

Třetřáčci a čtvrtáčky navštívili Technické muzeum v Brně, „zaletěli si na Měsíc“ a prohloubili znalosti z anatomie těla.

V letošním roce využíváme dotační program v oblasti environmentálního vzdělávání z rozpočtu JMK. Nakoupili jsme učební a studijní pomůcky, které používáme k výpravám do okolního terénu a vypravili jsme se do skanzenu ve Strážnici. Dozvěděli jsme se, jak se kdysi žilo a pracovalo. Viděli jsme vyorávání brambor a děti jich i pár posbíraly. Následovalo šhubání husí, povídání o hodech, o bylinkách a ovoci, moštování jablek, myslivosti. Děti nejen viděly, ale mohly si i osahat exponáty a dostaly ochutnat podlistníky, dušičkový zákusek ve tvaru kosti, pečené brambory a mošt.

Naši nejmladší z přípravné třídy přijali pozvání kamarádů ze školky a společně se bavili na divadelních představeních: Divadlo bez pravidel, hudební pohádka Mravenec a slon a Kouzelný kolotoč pohádek.

Žáčci ze 3. a 4. třídy s paní Klárou Krchňavou z lesní školky zkoumali lesní patra, stromy, které rostou v okolí a neustálé změny, jež se v lese dějí.

Víte, jak na počítači naučit kočku dělat kotrmelce? Naši páťáci už ano. Děti se seznámily s programem, který jim umožnil vytvořit si vlastní hru. Vyzkoušely si, kolik kroků je potřeba

^ Aprílová škola

^ Pasování na čtenáře

^ Program Lesní parta

^ Návštěva Technického muzea

k tomu, aby animáček dělal, co chtějí, třeba pohyby zvířátka. Svoji hru si uložily a mohou na ní dále pracovat. Programování se nám velice líbilo hlavně díky výbornému vedení, podpoře a trpělivosti pana Benka a jeho kolegů.

Co dělat, když... – přednáška o šikaně a týrání, kterou pro nás připravily pracovnice OS-POD Šlapanice, seznámila pátáky s projevy násilí. Naučili se definovat pojmy a dozvěděli se, jak šikanu a týrání, nejen fyzické, rozpoznat a jak se bránit. Další přednáška Bacha v síti se zabývala kyberšikanou.

V Aprílové škole naše nejmladší záčky učili třetáci a čtvrtáci. Šlo jim to výborně a všichni jsme si to užili.

^ Věda nás baví

^ Programování

Pasování na čtenáře... ..to je Slavnost Slabikáře. Paní Puklová nás seznámila s tím, jak to v šumické knihovně chodí, jak zacházet s knihami a jak nás čtení může obohatit. Protože jsme šikovni a čteme slabiky i jednoduchá slova, byli jsme pasováni panem starostou na čtenáře, dostali krásnou knihu a hlavně Slabikář (ze kterého je to od slabik k příběhům už jen kousek). Jupí!

Žáci ze 2. a 5. ročníku navštívili Ekocentrum Trkmanka ve Velkých Pavlovicích. Tentokrát to byla výprava na téma Živly v přírodě a Cesta chleba na náš stůl. Starší děti se dozvěděly, jak živly ovlivňují dění v přírodě, na různých pokusech si ověřily koloběh vody v přírodě a na závěr si vyrobily sopku. Mladší si vlastnoručně upekly bochánek z chlebového těsta a také získaly mnoho teoretických poznatků z dlouhé cesty k jeho upečení – pěstování obilí, sklizení, mletí a zpracování na mouku.

Předposlední listopadový víkend odjely děti z prvního až čtvrtého ročníku na školu v přírodě s plaveckým zaměřením do krásného prostředí na Horní Bečva.

▼ Trkmanka Cesta chleba

^ Skanzen Strážnice

^ Škola v přírodě Horní Bečva

Opět jsme sbírali starý papír, a to nejen naše děti, ale mnozí šumičtí spoluobčané. Děkujeme, díky vám všem jsme mohli nakoupit dětem drobné odměny a různý výtvarný materiál.

Muzikanti z kroužku hry na flétnu potěšili svým vystoupením naše jubily a nejmladší šumické občanky.

V předvánočním čase se těšíme na: Mikulášskou nadílku, vystoupení dětí při rozsvěcení vánočního stromu, předvánoční setkání a tvoření ve škole jak ve vyučování, tak v podvečer s rodiči.

(O. Růžičková, M. Lerchová, H. Kleisová, K. Konečná, L. Soukupová, M. Havlíčková)

Vážení a milí, dovoluje, abych Vám jménem všech zaměstnanců školy popřála příjemné prožití vánočních svátků, milá překvapení a příjemná setkání, v novém roce mnoho pracovních úspěchů a vždy dostatek času na rodinu, přátele a osobní život.

Olga Růžičková

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Ohlédnutí...

Máme za sebou tři měsíce školního roku a vidíme za sebou kus práce. Děti si postupně zvykají na nový režim, některé se zily s novým prostředím, kamarády a zaměstnanci mateřské školy. Jen nás trápí neustálé rýmečky a virózky, které znepříjemňují život nejen dětem a rodičům. Nejsem zastávce starých pořádků, ale v jedné věci jsme měly my učitelky podporu ze strany lékařů. Dítě po nemoci přišlo do kolektivu s lékařskou zprávou, že je zdravé. Jistě, některé děti zakašlou hned v šatně jenom proto, že po cestě do školky nejdu, ale

^ Podzimní aktivity

^ Podzimní aktivity

temperament volí: „Utíkej!“, tak prostě běží. Přejme si tedy na nadcházející zimní období co nejméně nemocných dětí.

Za tři měsíce docházky do mateřské školy se děti naučily a rozvíjely nemálo znalostí a dovedností, které nám stanoví Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání. Ve třídě Motýlků jsme děti „učili“ tzv. od píky. Názvy místností ve školce, jména kamarádů a dospělých, pravidla, slovíčka, která otvírají srdíčka (schopnost pozdravit, požádat, poděkovat, omluvit se), postarat se o sebe (základní hygiena, oblékání, obouvání). Není toho málo, co má malý tvoreček zvládnout. Měl by se umět domluvit, říct, co chce, co mu schází, co mu udělá radost...

V podzimních měsících rádi „brouzdáme“ přírodou, určujeme, ze kterého stromu spadl právě tento „červený, oranžový, žlutý, zelený a barevný“ list, jak se jmenuje ovoce na stromech v zahradách a keřích, který ptáček nám přeletěl nad hlavou a zazpíval na zeleném plotě. Na procházkách děti určovaly rozdíl mezi listnatými a jehličnatými stromy, poslouchaly zvuky a určovaly, zda je způsobili lidé, zvířata, stroje nebo sama příroda. Dívali jsme se, jak vítr dovede roztančit listy a bavilo nás „šustit“ spadáním listů. Sbírali jsme listy, kaštiny, šípky, větvičky a zhotovili jsme z nich obrázky.

Co se skrývá pod kůží – bylo dalším širokým tématem, které měly děti v programu. Hravě pojmenovaly základní části těla, svoje smysly procvičily sluchovými i zrakovými hádankami a hrami. Zábavné byly hádanky na určování chuti, hmatu nebo „čichací hádanky“. Děti skládaly a slepovaly panáčky a panenky, dokreslovaly části těla, skládaly puzzle s tematikou těla, prohlížely si encyklopedie.

Děti dokáží odhadnout, jak se mají chovat doma, co je pro ně bezpečné a co ne. Určitě si s rodiči na toto téma povídají. Ve školce jsme toto téma rozšířily.

^ Podzimní aktivity

^ Podzimní aktivity

Nadešel advent, dnes jsme stříhali třešňovou větvičku Barborce a zítra je Mikuláš. Možná, že se vám bude zdát, že každý rok píše stejné věty, stejná slova. Každý rok máme stejná roční období a přece jsou jiná. Necítím, že bych měla stejnou práci, o které stejně píše. Ani to nejde, nechodí k nám do školky stejné děti, to by byla opravdu nuda!

Na co se těšíme a co bude:

- Mikulášská nadílka
- Rozsvěcení vánočního stromu
- Pohádka Maxipes Fík
- Posezení u vánočního stromu v MŠ
- Příběh tříkrálový
- Návštěva Hvězdárny a planetária v Brně
- Divadlo Šikulka

Milé děti, vážení rodiče a přátelé mateřské školy,

přeji vám příjemné prožití Vánoc, do nového roku pevné zdraví, štěstí, optimismus a mnoho rodinné pohody.

**Za kolektiv zaměstnanců mateřské školy
Jana Vlčková**

Já a můj svět

Na začátku letošního školního roku se děti z naší školky z 2. třídy Sluníček zapojily do soutěže Já a můj svět v první kategorii – výtvarná část. Soutěž vyhláší již počtvrté Místní akční plán Šlapanice. Tento způsob prezentace dětí má napomoci k rozvoji čtenářské gramotnosti. Ze tří témat jsme si vybrali téma Můj nejkrásnější zážitek z prázdnin. Léto a období prázdnin jsou pro mnohé z nás, malé i velké, tím nejkrásnějším ročním obdobím. Je to čas naplněný množstvím nezapomenutelných dobrodružství a zážitků, ať už doma, u dědečka a babičky, na táboře s kamarády, nebo rodiči na dovolené. Děti malovaly barvami a obrázky se podařily všem. Proto, jako při každém výběru z dětských výtvarných prací, bylo obtížné vybrat tři nejzdařilejší obrázky. Společně s dětmi jsme vybrali obrázky Kryštlůvka Mlčocha, Verunky Floriánové a Dominička Czihala. Zatím ještě nebyly výsledky této soutěže vyhlášeny. Výherce každé kategorie získá odměnu pro sebe nebo i pro své spolužáky.

Lenka Šafaříková

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Vánoční poselství:

- Svět má SMYSL!
- Život má SMYSL!
- Stojí za to napnout všechny síly pro rozvinutí každého lidského života!
- Stojí za to napnout všechny síly pro regeneraci našeho životního prostředí!
- Naše existence není biologická náhoda, ale DAR!
- Lidský život je proto cenný před narozením i v nejpokročilejším stáří!
- Stojí za to usilovat o každou využitou vteřinu zde na této Zemi!
- Pocházíme ze země, ale na rozdíl od ostatních živočichů se my lidé vztahujeme k nebi!
- Proto i Země má svou nebeskou cenu a není jen spotřebním materiálem!
- Každou notu, kterou napíšeme...
  - každý tón, který zahrajeme...
  - každý taneční krok...
  - každé slovo...
  - každé gesto...
  - můžeme proměnit...

V JEDNU VELKOU OSLAVU ŽIVOTA!

(inspirováno knihou Radost z Boha od M. Váchy, Cesta 2018, str. 18)

Přeji nám všem, ať letošní vánoční svátky opět zažehnou v každém z nás radost ze života s novým odhodláním nepromarnit ani vteřinu dalšího roku, tentokrát už 2020 od narození Ježíška! Pokoj vám všem!

Váš P. Pavel Lacina, farář

Pravidelné bohoslužby ve Viničných Šumicích

Drazí šumičtí přátelé!

Od nového roku zavádíme jakožto farnost příležitost k pravidelné účasti na mši svaté nejenom v pozořickém farním kostele. Chceme tak mj. vyjít vstříc např. i těm z vás, kteří se ze zdravotních (a jiných závažných) důvodů nedostanete do Pozořic. Vyhrazujeme k tomu středu, kdy (kromě velkých svátků) nebude mše v Pozořicích, ale vždy jednou za měsíc v jedné z našich přífařených obcí. První středu v měsíci tedy bude mše v kovalovické kapli, druhou v sivické, třetí v Šumicích a poslední v občanském centru v Hostěnicích. V šumic-kém Mateřském centru bude mše vždy v rámci dětského klubu Sedmikrásek od 16 hod.

BOHOSLUŽBY V MATEŘSKÉM CENTRU VE VINIČNÝCH ŠUMICÍCH V ROCE 2020, TŘETÍ STŘEDA V MĚSÍCI OD 16 HOD.:

22. ledna (výjimečně 4. středa) | 19. února | 18. března | 15. dubna | 20. května
17. června | 21. června (NEDĚLE Pod lipami 7.30 hod. – poutní slavnost)
29. července (výjimečně poslední středa v měsíci) | 19. srpna | 16. září
21. října | 18. listopadu | 16. prosince

BOHOSLUŽBY V POZOŘICÍCH O VÁNOCÍCH 2019

úterý 24. 12. Štědrý den	15.00	první vánoční mše sv. – zahájení Vánoc
	17.00	setkání u jezerské zvoničky
	20.30	půlnoční mše sv. v Holubicích
	22.00	půlnoční mše sv. („in nocte“)
středa 25. 12. Narození Páně	7.30	jitřní mše sv. („in aurora“)
	9.15	slavnostní vánoční mše sv. („in die“)
	10.45	mše sv. v Holubicích
čtvrtek 26. 12. sv. Štěpána	7.30	mše svatá
	9.15	mše svatá
	10.45	mše sv. v Holubicích
pátek 27. 12. sv. Jana Evangelisty	16.15	mše sv. s žehnáním vína
sobota 28. 12. sv. Mláďátek Betlémských	16.15	mše sv. s nedělní platností
neděle 29. 12. Svaté Rodiny	7.30	mše sv. s obnovou manželských slibů
	9.15	mše sv. s obnovou manželských slibů
	10.45	mše sv. v Holubicích
	14.30	setkání u Boží muky v Sivicích
úterý 31. 12. sv. Silvestra	16.00	mše sv. v Holubicích
	17.30	děkovná mše sv. za uplynulý rok
středa 1. 1. Nový rok, slavnost Matky Boží Panny Marie	7.30	první novoroční mše sv.
	9.15	mše svatá
	10.45	mše sv. v Holubicích

MINISTRANTSKÁ OLYMPIÁDA 2019

V sobotu 9. listopadu 2019 se Telnice proměnila v olympijskou vesnici. To, když se sem sjelo více než dvě stě ministrantů z různých vzdálených míst modřického děkanátu, případně i z větší dálky. Tradičně vše vypuklo v kostele sv. Jana Křtitele, kde byli všichni účastníci „Podzimní olympiády“ (jak ji odborně nazval místní pan farář Oldřich Chocholáč – sám kaplan Českého olympijského týmu) přivítáni panem děkanem Janem Nekudou. Po požehnání si ti nejmladší odpálili své olympijské „louče“ od paškálu a vyrazili vstříc olympijské štafety do areálu Sokola, první na místo dorazili letos pošukovští, takže jejich oheň plál po celý den na sokolovně. V sále sokolovny a sportovní hale probíhaly všechny tradiční disciplíny: fotbal, florbal, stolní tenis a testování ministrantských znalostí. Letos poprvé byla do olympiády zapojena i místní orlovna, kam bylo možné přesunout část programu s ping-pongem a znalostními testy. Byla to dobrá volba, protože celkem devět stolů pro stolní tenis lépe posloužilo našim účelům než jen dosavadní čtyři – počty ministrantů – sportovců totiž rok od roku rostou.

Velkou radost nám udělal otec biskup Vojtěch Cíkrle, který se za námi zastavil při své cestě z biřmování v Čejkovicích. Povzbudil všechny sportovce a pozdravil je. To už se ale blížilo večerní vyvrcholení programu posledními finálovými zápasy. Po nich se představila ve dvou tanečních vystoupeních telnická děvčata, přičemž v choreografii použila moderních technologií (UV lampy, reflexní spreje a barvy, světelné vedení apod). Děkujeme!

V následném vyhlášení výsledků se pak potvrdila stará pravda, že přece jenom spolu soutěží ministranti, a tak největší váhu ve výsledcích mají právě body za znalosti z našeho oboru. Tady se v nejlepším světle projevila pošukovská Zelená záplava, která teorii (zdá se) pilně celý rok trénovala.

Závěr patřil opět otci děkanovi, který všem na cestu domů požehnal. Krásný den v přátelské atmosféře uzavřela společná fotografie a kamarádské rozloučení s 27 zúčastněnými týmy. Velké poděkování patří všem, kteří se na přípravě a realizaci této mimořádné akce podíleli, a to jakýmkoliv způsobem. Děkujeme za spolupráci také místnímu Sokolu, Orlu, Obci Telnice za poskytnutí sportoviště, Zelené záplavě za ochotné pořadatele z řad rodičů a Restauraci U Seňora. Velkou pochvalu zaslouží také níže jmenovaní za to, že dokázali odolat všem nástrahám znalostních testů a neměli v nich jedinou chybu: Tomáš Kroča, Dominik Coufal, Pavel Marek, Jan Coufal (všichni PoŠuKov). Gratulujeme!

Díky Bohu za jeho ochranu, za to, že se až na pár drobnějších šrámů nikomu nic nestalo. Tak co, kluci, zase příští rok?

František Kroutil
jménem organizátorů z modřického děkanátu

KONEČNÉ VÝSLEDKY:

První stupeň ZŠ	
1.	Újezd u Brna A
2.	Telnice A
3.	Šlapanice A
4.	PoŠuKov A
5.	Slavkov u Brna A
6.	Telnice B
7.	Měnín
8.	Ořechov A
9.	Syrovice A
10.	Blučina A

Druhý stupeň ZŠ	
1.	Šlapanice B
2.	Syrovice B
3.	PoŠuKov B
4.	Újezd u Brna B
5.	Tvarožná A
6.	Telnice C
7.	Slavkov u Brna B
8.	Líšeň
9.	Ořechov B
10.	Šaratice
11.	Nosislav
12.	Židlochovice

Staří pardálové	
1.	Slavkov u Brna C
2.	PoŠuKov C
3.	Ořechov C
4.	Telnice D
5.	Tvarožná B

KAREL JAROMÍR ERBEN

Literární kritik F. X. Šalda ho nazval „nejspanilejším z českých básníků“. Narodil se v Podkrkonoší 7. listopadu 1811, vystudoval právnickou fakultu v Praze a po jejím absolutoriu vykonával bezplatnou soudní praxi a živil se hodinami hudby. Roku 1843 vystoupil ze státní služby a věnoval se vědecké činnosti – historii, literatuře, národopisu – a psaní! Spřátelil se s Palackým a jeho přispěním byl českými stavy pověřen ke sběru materiálů o historii šlechtických rodů. Zároveň tak získal prostor ke sběru pohádek a pověstí, pořekadel, přísloví, lidových písní a obyčejů, zvyků.

Roku 1846 se stal asistentem a sekretářem Vlasteneckého (dnes Národního) muzea. Spolu s Palackým se věnoval veřejné činnosti, byl zvolen do Národního výboru. Zúčastnil se příprav Slovanského sjezdu v Praze, ale jako člen deputace na chorvatský sjezd se ho ne-zúčastnil. Domů se vrátil až po potlačení revoluce a pak se už veřejné činnosti začal stranit.

Prvně byl existenčně zajištěn až od roku 1851, když se stal archivářem města Prahy. Věnoval se pak vědecké práci, přispíval do vznikajícího Riegrova naučného slovníku, zabýval se slavistikou a germanistikou, historií, bájeslovím, mytologií a českou právnickou terminologií. Byl jedním z mála lidí, kteří se snažili podporovat Boženu Němcovou, když byla v nouzi.

Byl spisovatelem, básníkem i prozaikem, jazykovědcem, historikem, folkloristou a sběratelem pohádek, lidových písní, pořekadel atd. Především však byl básníkem – a kdyby nenapsal nic jiného než básnickou sbírku „Kytice“, patřil by k největším romantickým básníkům své doby. Kromě toho sesbíral, uspořádal a vydal tři sbírky „Písní národních v Čechách“ a antologii „Sto prstonárodních pohádek a pověstí slovanských v nářečích původních“ – což představuje dodnes nesmírné bohatství. Zemřel 21. listopadu 1870 v Praze.

Zdena Puklová

NÁRODNÍ IDENTITA A ČESKÝ JAZYK

V poslední době se u nás často zpochybňuje idea národa a národního státu. Patříme bezpochyby do Evropy, vyznáváme evropské a křesťanské ideje, jsme státem, který může být hrdý na svou historii, na překonání různých protivenství a nakonec na vznik nového, moderního státního útvaru. Přežili jsme dávné i dnešní válečné časy, rozhodně jsme nikdy neztratili své povědomí národa – podstatnou úlohu při tom měla čeština jako národní jazyk.

Prvního listopadu 1861 se čeština vrátila v pražských obcích do úřadů jako jazyk úřední. Místo úředníka nemohl získat nikdo, kdo neovládal dobře češtinu.

Už 11. září téhož roku se čeština vrátila do škol jako jazyk vyučovací, pro děti občanů jiné národnosti (asi 20 %) měly být zřízeny minoritní školy zvláštní.

Vznikal tak určitý rozkol mezi orgány státní a zemské správy, kde vládla němčina, v pražské samosprávě se mluvilo česky. Pražská radnice se stala mluvčím českých národních snah, obnovení ústavního systému přineslo nebývalý rozmach. Za purkmistrování známé-

ho Františka Václava Pštrosse docházelo k rozvoji národních spolků, jako byl Hlahol, Sokol, Svatobor, umělecké besedy atd. V listopadu 1862 došlo dokonce k otevření stálé české divadelní scény, do života vstoupila vyšší dívčí škola, vznikaly banky. Museum Vojty Náprstka se staralo o šíření kultury a vzdělání a šířilo osvětu do širokých vrstev obyvatelstva.

Čeština vždy sjednocovala národ, vytvářela rozhodující část národního povědomí – to ovšem platí i pro ostatní evropské národy. Jazyk je živý organizmus, způsob dorozumívání mezi lidmi. Nerozhoduje při tom velikost státu nebo početnost jeho obyvatelstva. Co je tedy příčinou současného zanedbávání češtiny jako národního jazyka? Malé sebevědomí, představa, že malý stát – jako je Česká republika – neznamená nic v kontextu dějin i přítomnosti? Lhostejnost a negativní postoj k idejím, které vytvořily tento stát?

Čeština je jazyk neobyčejně bohatý, zpěvný, zvukný a ohebný, má svá pravidla, která je nutno dodržovat tak, abychom ho mohli předávat těm, kteří přijdou po nás a budou svorně žít v této nádherné zemi.

Zdena Puklová

Malý kvíz „Kde domov můj“ pro zvědavé čtenáře

JAK SE VYZNÁTE NA ÚZEMÍ A V HISTORII SVÉ ZEMĚ?

1. Jak se jmenuje město s nádherným náměstím s podloubím, zámek, který postavil pan Zachariáš z Hradce, kostelem sv. Jakuba a kde se točila celá řada českých pohádek?
2. Jak se jmenuje nejvýše položené město v republice a ve střední Evropě?
3. Jaký je rozdíl mezi pojmem „rybník“ a „jezero“?
4. Ve kterém městě se nachází muzeum betlémů s nejcennějším exponátem celodřevěným mechanickým Proboštovým betlémem?
5. Ve kterém městě mají nejstarší zoologickou zahradu u nás?
6. Který gotický hrad v Českém ráji obléhal, ale nedobyl Jan Žižka a řekl o něm: „Ten je tvrdý jako kost“ a „Skála patří čertovi a kost psu“?
7. Ve které moravské obci najdete chrám, jehož vstupní portál bývá nazýván Porta coeli?
8. Kterým městem s nejstarším kamenným mostem u nás protéká řeka Otava?
9. Od kterého architekta pochází stěžejní funkcionalistické dílo vila Tugendhat v Brně, která je zapsána mezi Světové dědictví UNESCO?
10. Jak se jmenuje severočeský zámek, kde kdysi žila paní Zdislava (dnes „blahoslavená“)?

Správné odpovědi:
 1. Telč | 2. Boží dar | 3. Rybníky vytvořili lidé, jezera vytvořila příroda
 4. Třebíč pod Orebem | 5. V Liberci | 6. Hrad Kost | 7. V Předklášteří
 8. Písek | 9. Od architekta Ludwiga Miese van der Rohe | 10. Lemberk

HOSTINEC U KŘÍŽŮ

V letošním roce jsem na internetu objevil v akci pivní etikety se jménem Josef Kříž, Viničné Šumice, což mě inspirovalo k tomu, abych se blíže zajímal o historii dolního hostince v obci. Chtěli bychom vám přiblížit osud dvou bratří, občanů naší obce, kteří byt' možná ani netušili, že zde zanechali stopu.

Nejprve o rodě Kříž

Příjmení Kříž na Pozořicku bylo velmi rozšířeno. Rozrod rodu začíná v obci Vin. Šumice a je od konce 17. století až po současnost. Se členy rodu se setkáváme taktéž i v okolních obcích, Pozořice, Kovalovice, Tvarožná, Vítovice i Vážany. Na počátku 20. století žilo v obci Viničné Šumice 21 rodin Křížů, přičemž hostinští Křížové patřili do tohoto velkého rozrodu.

Kdo byli jejich předci?

Jejich prapraprapředek byl Severin Kříž (1725–1793) a byl čtvrtláníkem v Šumicích č. 21 (dnešní č. 148). Pokračovatelem byl jeho syn František Kříž (1763–1839), za manželku měl Magdalenu Šmerdovou (1768–1831), spolu měli 9 dětí, ale zůstali jen tři syni, František, Antonín a Michal, kteří měli dále rodiny.

Bratři bydleli nedaleko od sebe – starší František se přestěhoval na č. 26 (dnešní 152), Antonín zůstal na č. 21 (dnešní 148) a nejmladší Michal bydlel na č. 15 a 86 (dnešní 131 a 71), jehož potomci od něj dál žili v Pozořicích.

Při srovnání jejich jednotlivých rodin tu máme několik zajímavostí.

1. Manželky všech tří bratrů se jmenovaly stejně – Petronila.
2. František a Antonín se ženili ve stejný den.
3. Z velkého počtu dětí všem třem se narodil syn Tomáš, Antonínovi a Michalovi ve stejný den a Františkovi o 2,5 měsíce dříve.

Na rodném domě č. 21 zůstal prostřední ANTONÍN KŘÍŽ (1794), čtvrtláník, v jehož dvou synech rod pokračuje až do dnešních dnů, přes Ludvíka Kříže (1826–1913) na číslo 148 a přes Antonína Kříže (1833–1910) na číslo 31 (jeho potomek je exstarosta Petr Kříž).

Prvorozený FRANTIŠEK KŘÍŽ (1789), čtvrtláník, se přizemil na číslo 26. Rod zde dále pokračoval jeho synem Janem Křížem (1818–1885), který byl dvakrát ženatý. S první manželkou Marianou Severovou měl syna Antonína, který se odstěhoval do Kovalovic a byl zde domkařem. S druhou manželkou Marianou Bartákovou měl dalších 10 dětí, z nichž nejstarší dcera Kateřina se provdala r. 1884 za Františka Bočka a získali tak do vlastnictví tento dům, syn Josef Kříž (19. 3. 1868 – 17. 5. 1938) si vzal 9. 2. 1892 za manželku Vincencii Severovou (9. 2. 1867 – 29. 5. 1943) z Pozořic a po sňatku bydleli na čísle 134. Spolu měli 5 dětí, tři dcery, Marii, Annu a Františku, a dva syny, Josefa (22. 11. 1897 – 2. 12. 1970 a Františka (2. 1. 1899 – 29. 3. 1984). Josef Kříž byl nejprve obuvník a později hostinský v čísle 23, živnost dál převzali oba synové, kteří zemřeli svobodní.

Dolní hostinec

Ve vlastnictví šumické obce byl v roce 1760 hostinec (č. 23) a vedle něj chalupa (č. 24). Nově byl hostinec vystavěn v roce 1868, na počátku 20. století byl nájemcem hostince Rudolf Šmerda, dále Josef Kříž, který měl koncesní živnost v letech 1904–1914, po něm Jan Drápal.

V květnu 1921 Josef Kříž si obnovil koncesovanou živnost hostinskou, a sice na: „podávati pokrmy, čepovati pivo, víno, ovocné víno, čepovat pálené nápoje lihové, podávati kávu, čaj, čokolády, jiné teplé nápoje a občerstvení, odbývati dovolené hry“.

Znovu tak začal provozovat dolní hostinec, který v roce 1930 Josef Kříž se syny od obce koupili a přestavěli jej v roce 1934 do dnešní podoby.

Živnost Josefa Kříže staršího byla odhlášena 9. 11. 1934 a ve stejný den zapsána na jeho syna Františka Kříže s dodatkem u her (vyjma peněžní hrací automaty). V živnostenském rejstříku je u Františka Kříže omylem zapsán rok narození jeho otce. (Možná že to vyřizoval Josef Kříž st., jenž o čtyři roky později zemřel.)

Stejnou koncesovanou živnost hostinskou obdržel Jan Skřivánek v roce 1937 a provozoval horní hostinec v čísle 119. V r. 1938 rozšířil o výrobu lihovin studenou cestou.

Druhý syn Josef Kříž provozoval stáčírnu piva. Koncesní živnost si podal v únoru 1924 a ta byla udělena 30. 11. 1924. Stáčírna piva byla za domem č. 21 pana Müllera, kde pivo stácel různých značek, převážně však pro pivovar Přerov, dále Starobrnno, Černá hora a krátce i Plzeň.

V roce 1937 Josef Kříž si zažádal o novostavbu dřevěné lednice na pozemku p. č. 28/2, žádost byla podána 17. 11. a povolení vydáno 23. 11. 1937. Jednalo

se o dřevěnou stavbu na kamenných základech o rozměrech 9,8 × 6,3 m. Po zrušení stáčírny přestala lednice fungovat a později byla stavba odstraněna.

Stavba hostince v r. 1934

Nejprve fakta z knihy žádostí o povolení stavebních úprav: Žádost o komisi podána 6. 5., komise provedena 14. 5. a povolení ke stavbě dáno 14. 6. Stavba začala 26. 6. a dokončena byla 7. 10. Žádost o kolaudaci podána 10. 10., kolaudováno 17. 10. Povolení k obývání dáno 14. 11. Na tehdejší dobu postavení takové budovy během čtyř měsíců je úctyhodný výkon.

Při komisionálním řízení v květnu 1934 bylo shledáno, že předložené plány neodpovídaly skutečnému stavu, nebyla zakreslena nynější nálevna v sále, schodiště do 1. patra a není zakreslen starý stav. Taktéž nynější malý lokál, který se měl ponechat, má výšku 2,75 m, takže bude nutné i toto upravit. Na průjezdné silnici se poškozují silniční příkop

tím, že nákladní auto vozící do skladu pivo přes něj přejíždí, hranu příkopu je nutno zpevnit. Stavebník do 1 měsíce předloží nové plány, které budou vyhovovat předpisům moravského stavebního řádu.

Stavbou se zabývalo rovněž obecní zastupitelstvo dne 29. 6. 1934, kde v bodě 5, určení stavební čáry při stavbě hostince p. Fr. Kříže, byl přijat všemi hlasy návrh, aby „bylo stavěno na starých základech, jakož to stavební linie všem požadavkům vyhovuje“.

Okresní úřad ve Vyškově provedl další šetření dne 14. 6. na místě stavby. Plány byly od Karla Stejskala, zednického mistra z Němčan, za účelem opatření hostinských místností. V přízemí novostavby bude zřízena nálevna s lokálem, hostinská kuchyně, obytný pokoj pro hostinského a trojramenné schodiště s hlavní chodbou. V prvním poschodí sál o rozměrech 8 × 13 m s přílehlou nálevnou.

Dům č. 23 leží v zastavěné části, v průčelí je náves, po levé straně silnice průjezdná a ze zadní strany příjezdová cesta k domům č. 22, 24 a 26 a k stáčírně p. Josefa Kříže ml., po pravé straně obytný dům Viléma Elefanta.

Byly shledány nedostatky: Taneční sál má jediný východ s dveřmi širokými 120 cm, záchody nemají předsíň, záchodová žumpa je v těsném sousedství bez předepsané 1 m vzdálenosti, její zdivo navázáno na zdivo budovy. Novostavba nemá požadované dvorní plochy a sklep přímo pod výčepem.

Projekt přestavby byl schválen za dodržení cca 13 podmínek, z nichž vybíráme: např. dveře se budou otvírat do venku, dveře hlavní a do sálu budou mít šířku 150 cm, okna v horních třetinách opatřeny ventilačními křídly. V hostinských místnostech má být dostatečný počet plivátek s tekutým obsahem, dále vyvěšeny zákazy volného plivání a v sále zákaz kouření při tanečních zábavách.

Po válce

Bratři Křížové provozovali pohostinství i po roce 1945, nejprve jako majitelé, později coby zaměstnanci. V živnostenské rejstříku máme uvedeno, že živnost Josefa Kříže je k 16. 12. 1948 v klidu a k 29. 11. 1949 odhlášena (stejně datum je u všech drobných živnostníků v obci, jimž byla zrušena činnost bývalým režimem) a u Františka Kříže byla živnost stažena a pohostinství zapojeno do komunálního podniku dne 16. 6. 1951.

V roce 1962 bylo horní patro hostince přebudováno na kanceláře MNV, od roku 1964 zde byla zaměstnána paní Jitka Navrátilová. Po postavení nové restaurace „Na hradské“ v r. 1975 byly oba hostince zrušeny, v prostorách horního hostince byla umístěna knihovna a na dolním pak pošta.

Josef Kříž zemřel již v r. 1970 a František Kříž zde dožil dole v pravé části a zemřel v r. 1984.

V roce 2000 prošla budova celkovou rekonstrukcí.

Pár vzpomínek na bratry Kříže

Josef a František Křížovi si určitě představovali svůj život jinak, než jim osud připravil, když byla dostavěna budova nového hostince v roce 1934 s tím, že František bude hostinský a bratr Josef ještě vybudovat stáčírna piva. Podnikání se začalo postupně rozvíjet, jenže netušili, co je za čtyři roky čeká. Vypukla II. světová válka.

Podnikání se nedařilo, nastaly různé zákazy, kontroly a hlavně strach z budoucnosti, protože v obci bylo zatčeno a dokonce popraveno několik spoluobčanů. V takové situaci je hospoda to poslední, kam lidé chodili.

Válka skončila v květnu 1945 a zdálo se, že vše bude zalito sluncem. Budova pohostinství působila na tehdejší dobu velmi moderně, pohostinství i stáčírna piva začaly prosperovat. To ovšem nevěděli, co přinese rok 1948. Únorový převrat změnil vše. Komunisté sice slibovali, že živnosti a podniky do 50 zaměstnanců nebudou znárodněny, ale vše bylo jinak. Budova, na které si tak zakládali, byla znárodněna, ale milostivě je nechali v ní bydlet. Stáčírna byla zrušena. Pohostinství přešlo do komunálu.

Protože v té době měl Josef 52 a František 50 roků, museli se nějak žít. Nemáme přesně zdokumentováno a není se už koho zeptat, ale Josef pravděpodobně pracoval jako zaměstnanec komunálu v pohostinství a František se staral o chod domu, obdělávali trochu polí, chovali drobná hospodářská zvířata. O budovu ovšem nepřestali pečovat. Vzpomínám si jako dítě, když jsem chodila pro dvě lahvová piva, víc bych neunesla, jak na vratech přilehlé budovy visel hadr na zem, František přišel poutka do každého rohu a po pečlivém úklidu hadr vypral a za čtyři poutka připevnil na vrata k vysušení. Žili velice skromně. Ztrátu majetku, který byl pro ně vším, bylo to vlastně jako jejich dítě, nesli velice těžce. Zvláště Josef se nemohl smířit s tím, že nemůže svobodně podnikat, byli vlastně v té době v nejlepších letech.

Ostatková zábava v roce 1956. Mládež v sále tančila a dupala, jak se tehdy říkalo na brambory a úrodu vůbec. Oba bratři stáli ve dveřích sálu s vyděšeným výrazem v očích, ale netroufli si rozjařené tanečnický napomenout.

V roce 1962 bylo první patro budovy přebudováno na MNV. V roce 1964 Josef onemocněl a do pohostinství nastoupila paní Jitka Navrátilová. František se o svého bratra staral až do samého konce, zemřel 2. 12. 1970, přežil svého bratra o 14 let a zemřel 23. 3. 1984.

Pohostinství v budově 23 skončilo v roce 1975 po dokončení a otevření restaurace Hradská. Do budovy se ještě přestěhovala pošta, která je tam společně s OÚ dosud.

Někdo říkal, že byli nepřijemní až zlí. Nevím, jak ten, co to říká, by se choval, kdyby mu někdo vzal, vše co má, co vybudoval společně s rodinou a na čem chtěl založit svoji budoucnost. Takových osudů bylo v té době mnoho a některé skončily velice smutně.

Pavel Vrba a Ludmila Pospíšilová

SDH VINIČNÉ ŠUMICE

ZVÝŠENÍ AKCESCHOPNOSTI JEDNOTKY SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VINIČNÉ ŠUMICE

Milí spoluobčané, pravidelně zde píšete o činnosti jednotky SDH Viničné Šumice. S velkou radostí mohou na konci letošního roku věnovat pár řádků bilancování, hodnocení a také poděkování.

Pro většinu občanů, kteří se aktivně nevěnují požární ochraně, splývají dva pojmy týkající se dobrovolných hasičů. Sbor dobrovolných hasičů (SDH) a jednotka sboru dobrovolných hasičů (JSDH) jsou podobné názvy, avšak mají velmi rozdílný význam.

Sbor dobrovolných hasičů (SDH) je zapsaný spolek, který je zastřešen celorepublikovým Sdružením Hasičů Čech Moravy a Slezska (SH ČMS). Jedná se o spolek, který v naší obci pořádá například hasičský ples, ostatkový průvod, sběr železného šrotu a účastní se charitativní akce Ligy proti rakovině tzv. „Květkového dnu“. Spolek SDH Viničné Šumice také vychovává děti v kroužku mladých hasičů a učí je hasičským všestranným dovednostem, například první pomoci, znalosti orientace v mapě a terénu, stělbě ze vzduchovky, vázání uzlů, rozvinutí požárního útoku a štafetovým běhům. Tuto činnost spolku SDH podporuje pravidelně obec Viničné Šumice ročním finančním příspěvkem. Spolek SDH především sdružuje občany se zájmem o požární ochranu, včetně její historie. Také vychovává k zodpovědnosti a připravuje své mladé členy pro budoucí činnost v jednotce sboru dobrovolných hasičů (JSDH). Tím se zajišťuje kontinuita a přirozená generační obměna členů v JSDH a akceschopnost jednotky.

Jednotka sboru dobrovolných hasičů (JSDH) je zřizována obcí. Obec musí uzavřít s každým členem JSDH písemnou dohodu o členství, kde se každý člen zavazuje dobrovolně plnit povinnosti vyplývající ze zákona o požární ochraně a souvisejících předpisů. Každý člen se pravidelně musí účastnit odborné přípravy a školení a výcviků. Jednou za 2 roky chodí na preventivní lékařskou prohlídku. Pokud má oprávnění nosit u zásahu dýchací přístroj, musí podstoupit také spirometrické vyšetření. Hasiči mají samozřejmě povinnost udržovat hasičská vozidla a veškeré vybavení ve výborném stavu. Musí zajistit tzv. akceschopnost JSDH. V čele JSDH stojí velitel, kterého jmenuje zastupitelstvo obce a schvaluje Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje. Veškeré náklady na zdravotní prohlídky členů, na pohonné hmoty, vybavení členů osobními ochrannými prostředky, obnovu a doplnění technických prostředků, výdaje za refundaci mzdy hasiče, který odjede ze zaměstnání k výjezdu, a další nutné náklady k zajištění akceschopnosti JSDH musí ze zákona o požární ochraně hradit obec.

Obec si nemůže vybrat, zda JSDH mít bude, či nikoli. Ze zákona o požární ochraně vyplývá každé obci povinnost zřídit JSDH. Na tom je postaven systém zajištění požární ochrany v České republice. Stát určuje, kde bude stanice profesionálních hasičů a jaký druh JSDH

bude v jaké obci. Důvodem je zajistit všem občanům našeho státu garantovanou minimální pomoc hasičů v určitém čase a s určitým počtem hasičů podle nebezpečí na daném katastrálním území. Naše JSDH vyjíždí i k zásahům mimo naši obec do blízkého okolí, protože byla takto určena státem, respektive Jihomoravským krajem, na základě plošného pokrytí území Jihomoravského kraje jednotkami požární ochrany.

V případě, kdy obec nemůže JSDH zřídit nebo není schopna zajistit její akceschopnost, např. z důvodu nezájmu občanů o činnost v JSDH, musí zajistit požární ochranu ve své obci jiným předepsaným zákonným způsobem. Znamená to však pro obec vždy finanční plnění zpravidla pro nejbližší obec, která má JSDH zřízenou a akceschopnou a má potřebné vybavení pro zásah i mimo svou obec. V některých případech obce nebo města přispívají Hasičskému záchrannému sboru Jihomoravského kraje na provoz stanice profesionálních hasičů.

Proto se můžeme setkat občas s obcemi, kde funguje spolek SDH, ale přitom v obci není zřízena JSDH. Například v Rostěnicích na Vyškovsku. Jen výjimečně v obci funguje JSDH a přitom nefunguje spolek SDH. Členové JSDH jsou téměř vždy zároveň členy spolku SDH.

Jak bylo uvedeno, obec musí zajistit akceschopnost JSDH. Musí zajistit podmínky, aby hasiči mohli vyjet k zásahu včas, s funkční technikou a s vyškolenými a vybavenými hasiči. Ve čtvrtek 5. prosince proto starosta obce, pan Josef Drápal, předal symbolicky naší JSDH

nové vybavení, které obec zakoupila v průběhu roku 2019. Hodnota nového vybavení přesahuje částku 180.000,- Kč. Získali jsme tak 4 komplety zásahových oděvů pro hasiče, přílbu pro hasiče, zásahové rukavice, ochrannou obuv pro hasiče a další osobní ochranné pomůcky, zádový vak na dohašování lesních požárů, 2 nové kombinované proudnice na hašení, záchranná lana, speciální pácidlo pro vnikání do uzavřených prostor, ruční výkonná svítidla, 2 přenosné analogové radiostanice a obměnili jsme 7 ks hasičských hadic.

I laická veřejnost registruje, že se vybavení dobrovolných hasičů výrazně zlepšuje. Je to dáno podporou obcí a systematickou podporou státu a Jihomoravského kraje ve formě dotací. Z uvedené částky cca 180.000,- Kč bylo z dotací od Jihomoravského kraje uhrazeno téměř 100.000,- Kč a od státu přes 40.000,- Kč. Obci bylo uhrazeno téměř 75% výdajů.

Další finanční podporu, ve výši téměř 30.000,- Kč, získala obec za zásahy naší JSDH mimo katastrální území naší obce a za účast členů JSDH na odborných kurzech v průběhu roku. Jihomoravský kraj i stát, prostřednictvím Generálního ředitelství HZS České republiky, si proto zaslouží uznání a poděkování za podporu obcí, respektive JSDH.

Chtěl bych touto cestou poděkovat starostovi obce panu Josefu Drápalovi a všem zastupitelům obce za dlouhodobou podporu při zajištění akceschopnosti JSDH obce Viničné Šumice. Zaměstnankyním obecního úřadu Viničné Šumice děkuji za jejich vstřícnost, ochotu a velkou pomoc při administraci žádostí o dotace.

A jaký byl rok 2019 z pohledu výjezdů naší jednotky? Do 5. 12. 2019 jsme byli vysláni krajským operačním střediskem HZS jihomoravského kraje celkem ke 12 událostem. Z toho bylo 10 požárů, 1 spolupráce se složkami IZS a 1 planý poplach. Kromě výjezdů k mimořádným událostem jsme pro obec Viničné Šumice zajistili další činnosti s technikou JSDH ve 25 případech, kdy se jednalo

o zalévání nově vysázených stromků u fotbalového hřiště a na „Rousínovské“. Dováželi jsme několikrát také vodu do studní na území naší obce.

Vážení spoluobčané, přeji vám jménem členů JSDH Viničné Šumice pohodové vánoční svátky bez neplánované návštěvy hasičů a šťastný nový rok 2020. Budeme opět připraveni vám kdykoli pomoci.

Václav Kovář
velitel jednotky SDH Viničné Šumice

DŮCHODEM ŽIVOT NEKONČÍ

Mnoho lidí si myslí, že důchodový věk znamená konec aktivního života. To je ovšem mylný názor. I ve vyšším věku si můžeme užívat. Stáří totiž není mezníkem, za kterým už nic neexistuje. Je jen na nás, jak tuto životní etapu prožijeme.

Nemáme sice recept jak a co v důchodu dělat, ale chtěla bych se s vámi podělit o tom, jak to stáří prožívá naše parta věrné gardy. Kromě toho, že se scházíme každé pondělí v tělocvičně – pravda, cvičíme jak

nám to bolavé klouby a různé železné výtzuže dovolí, ale jde přece hlavně o to sejit se. Slavíme společně kulaté narozeniny a teď, čím jsme starší, i půlkulaté. Každý rok jdeme na Martinskou husu do Hostěnic. Pořádáme si mikulášskou besídku s dárečky, čertem i Mikulášem. Díky nohejbalistům se o prázdninách scházíme na hřišti pod lesem. V loňském roce jsme pořádali zájezd na zámek do Letovic, na zámek Konopiště a prohlídku Kutné Hory. Dvakrát jsme navštívili Prahu. V Brně jsme si prohlédli Jurkovičovu vilu a Kaunicovy koleje. Velký dojem na nás udělala návštěva kláštera v Rajhradě. Kostel sv. Petra a Pavla, navržený Janem Blažejem Santinim, a vůbec celý klášter stojí za zhlédnutí.

V letošním roce jsme opět dvakrát navštívili Prahu. Díky Lidce Pospíšilové, která město docela dobře zná, jsme nebloudili. Kulturním zážitkem byla návštěva zámků Nové Hradky, Litomyšl a Jindřichův Hradec. V Brně jsme absolvovali výstavu Titaniku, prohlídku vily rodiny Löw Beer a podvečerní zastavení u barevné fontány před Janáčkovým divadlem.

Neměla bych zapomenout na přátelské posezení a zpívání se ženami z Vítovic a Rousnova, posezení na biotopu v Kovalovicích a účast na akcích pořádaných obcí.

Nezabýváme se jen zábavou, ale snažíme se pomoci tam, kde nás ještě potřebují, např.: při organizaci babských hodů nebo ušití podhledů a horizontů na jevišti v sokolovně, pod odborným vedením Lidky Šafaříkové. Nejsme žádná uzavřená společnost a vítáme každého, kdo se k nám přidá. Napsala jsem toho až až a tak končím slovy – Je krásné posedět s přáteli, zasmát se, zazpívat. Odhodit předsudky, že tak se chovat stáří nesluší. Jak ještě dlouho budeme mít možnost radovat se, než čas nám vyprší.

Jménem šumické věrné gardy Vám všem přeji hezké prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a elánu v novém roce 2020.

Ludmila Nedorostková

ŠUMICKÁ VÝROČÍ

Historikové tvrdí, že z roku 1350 se dochovala nejstarší písemná zmínka o existenci obce, jež se dnes jmenuje Viničné Šumice. Původně se obec jmenovala pouze Šumice. Až po první světové válce a vzniku samostatného Československa došlo k přejmenování ze Šumic na Viničné Šumice. V roce 1996 byl na zastupitelstvu obce předložen návrh na uspořádání oslav k 650. výročí existence obce. Návrh neprošel a většina zastupitelů podpořila návrh jiný. A ten zněl: "Na obci nemáme dostatečně reprezentativní prostory pro pořádání těchto oslav, a proto se oslavy odloží až na vhodnější dobu". Vhodnější doba dosud nenastala.

Na rok 2018 připadalo šedesáté výročí založení oddílu kopané. I na výroční schůzi oddílu začátkem roku 2018 bylo výročí zmíněno a předložen návrh na uspořádání oslav. Prošel však návrh, aby se letos nic neslavilo, že se bude slavit výročí oddílu kopané společně s výročním založení Sokola na obci.

V roce 1919 byl založen Sokol Šumice jako pobočný odbor Sokola Kovalovice. V roce 1929 si šumičtí sokolové připomněli kulturním programem a výstavou 10. výročí vzniku místního Sokola. V letošním roce tedy uplynulo 100 let od založení Sokola Viničné Šumice. Výbor jednoty se však rozhodl uspořádat oslavy v roce 2020.

Mojmír Ryška

STROMY U HŘIŠTĚ

Pokud je vykročeno nesprávným směrem a není možno se vrátit na počátek, je náprava prvotního rozhodnutí složitá a někdy i nemožná.

Vybudovat hřiště v roce 1958 i pro fotbal tam, kde ve Viničných Šumicích je, bylo politické rozhodnutí. To bylo v rozporu s doporučením projektantů. Hřiště je tak nadměrně ovlivňováno i počasím.

Proto o několik let později došlo k výsadbě stromů. Tím se zlepšilo klima v daném prostoru. Stromy snížily proudění větru a zastínily část hřiště. Díky tomu se zde i v parném létě dalo sportovat. Stromy zestárlý, začaly postupně usychat a byly odstraněny. V důsledku toho došlo i ke změně přírodních podmínek na sportovišti.

Druhé nepříliš šťastné rozhodnutí bylo před několika lety přijato, co se týká způsobu provedení zemní úpravy při budování travnatého hřiště. Celá plocha je nakloněna na jednu stranu a podloží není uzpůsobeno k dostatečnému vsakování. V době tání sněhu anebo výrazných srážek, tak nezanedbatelná část vody odtéká na níže položené parcely pod hřištěm a dochází k podmáčení terénu. K tomu přispívá i umělé zavlažování trávníku. Dokud nebyl terén hřiště upravován a rostly zde stromy, voda se lépe vsakovala. Prostor pod hřištěm nebyl tolik zásoben vodou.

Aby se zmírnilly negativní dopady nesprávných rozhodnutí, došlo k opětovnému vysazení stromů. Namísto bývalých topolů jsou zde duby. Tento počín vyvolal mezi částí populace značně odmítavé reakce. Odpůrci zdůrazňují následné zápory výsadby stromů.

Ze stromů bude padat listí a kořeny stromů budou prorůstat do travnaté plochy. Tím dojde k znehodnocení trávníku. Výhled do krajiny zmizí.

Ano, spadané listí bude třeba z trávníku odstraňovat. Práce kolem trávníku tak nabude na objemu. Obavy z prorůstání kořenů vychází ze zkušeností, jež byly s topoly. Problém se však vyřešil v okamžiku, kdy došlo k navezení zeminy pro vyrovnání terénu. Nově vysazené stromy jsou pod úrovní hrací plochy. Kořenový systém topolů je odlišný od dubů. Dub má tendenci jít více do hloubky. A výhled do krajiny s poli a dominantní zástavbou zemědělského družstva je nedotčen, pokud pozorovatel změní stanoviště o několik set metrů.

Stromy kolem hřiště nejsou ideálním řešením. Jde však o zmírnění negativních vlivů, jež vznikly nesprávným rozhodnutím před více jak půl stoletím a též před několika lety.

Mojmír Ryška

FOTBALOVÁ MLÁDEŽ

Skončilo podzimní kolo fotbalového ročníku 2019–2020. Mužstvo mladších žáků Sokola Viničné Šumice, složené i z hráčů starší přípravky, dosáhlo přijatelného výsledku. Před zahájením ročníku byly názory, že mužstvo bude jen prohrávat a skončí na dně tabulky. Se třemi výhrami a dvěma remízami skončilo na osmém místě ve dvanáctičlenné soutěži. Byla však utkání, kdy hráči nebyli dostatečně na utkání natěšeni. A to je srazilo o několik příček níže.

Starší příprava nemá slabých hráčů. To, že se umístila na konci tabulky, je dáno nedostatečnou spoluprací mezi hráči navzájem a často sníženou snahou porvat se o výsledek.

▼ Mladší příprava při mistrovkém utkání proti Praci

Díky tomu starší přípravek zbytečně prohrála utkání, která vyhrávala, anebo začala bojovat o výsledek až velmi pozdě.

Opakem je přístup hráčů mladší přípravy, jež byla doplňována i hráči nejmladší přípravy. Herní nevyzrállost nahrazovala bojovností a díky tomu vydělala sedmé místo z deseti. Výborných výsledků dosáhla v obranné činnosti. Tah na soupeřovo branku a zakončování bylo slabší.

Nejmladší přípravek se účastnila tří turnajů. Dva se hrály venku na trávě a jeden v důsledku špatného počasí v hale. Mužstvu nesedí turnajový systém. První utkání vyhrává a následně přichází útlum. Důležitější je však radost ze hry, i když někteří hráči zatím při hře pozorují i to, co se děje mimo hrací plochu.

Krátký den a změna počasí přiměla mužstva přestěhovat se s tréninky pod střechu.

^ Nejmladší přípravek na turnaji v Rousínově

Kromě pokračujících tréninků se účastní mužstva i turnajů v halách. Mladší přípravek v době od 10. 11. do 21. 3. odehraje pět turnajů Zimní halové ligy v Brně-Lesné. Starší přípravek začátkem listopadu odehrála halový turnaj v Moravském Krumlově za účasti osmi družstev. Startuje na Zimní halové lize v Těšanech. Zde od 30. 11. do 21. 3. odehraje tři turnaje. Kromě toho se zvažují i další utkání s mužstvy, se kterými se nepotkají hráči v ročníkové soutěži.

Všechna mužstva oddílu kopané Viničné Šumice ráda přijmou nové zájemce, ale i zájemkyně o celoroční kolektivní sportování. Mladší žáci ročníky 2007 a 2008. Starší přípravek ročníky 2009 a 2010. Mladší přípravek ročníky 2011 a 2012. Nejmladší přípravek ročníky 2013 a 2014.

Dotazy můžete zasílat na emailovou adresu „fotbal.posukov@seznam.cz“.

^ Starší přípravek na turnaji v Moravském Krumlově

Mojmír Ryška

PŘEHLED ČINNOSTI MYSLIVECKÉHO SPOLKU VINIČNÉ ŠUMICE – KOVALOVICE ZA ROK 2019

Vážení spoluobčané!

Končí další rok a blíží se svátky klidu a pohody – Vánoce. Jako většina z Vás, i my hodnotíme uplynulý rok a rádi bychom využili této příležitosti, abychom krátce zmínili naše hlavní aktivity.

Za svůj hlavní úkol považujeme péči o přírodu v rozsahu svého působení. To zahrnuje především snahu o udržování takových stavů drobné zvěře, aby byla zajištěna její reprodukce i v budoucnu. V naší honitbě za tímto účelem pečujeme o řadu políček pro zvěř, kde vysazujeme plodiny vhodné jednak jako krmení v zimě, jednak jako úkryt v době, kdy už jsou ostatní pole sklizená. Již několik let pravidelně vypouštíme v rámci polodivokého odchovu koroptve a bažanty. Letos se jednalo o 94 koroptví a 260 bažantů. Jako v předchozích letech i letos jsme pečovali o divoké králíky. Naše úsilí se vyplatilo a králíci se namnožili na 50 kusů. Bohužel v září do populace negativně zasáhl králíčí mor, který vypukl v Sivících, a 30 kusů během 14 dnů uhynulo. Přestože jde o činnost náročnou na finance i čas, hodláme v ní i v budoucnu pokračovat vedle plnění našich základních povinností zahrnujících zajištění vody pro zvěř v letních měsících a krmiva během zimy, snahu o zlepšení životních podmínek drobné zvěře a tlumení vlivu predátorů, což si v r. 2019 vyžádalo vedle 1200 brigádnických hodin řádově stovky hodin času našich členů.

Své ovoce nese i naše snaha o obnovení populace zajíce polního. Po několika letech, kdy jsme zajíce vůbec nelovili, se jejich počty v naší honitbě a v přílehlém okolí zvýšily natolik, že jsme si jako jedna z mála honiteb v celé republice mohli letos již podruhé dovolit odchyt zajíců, abychom jejich přesunem do oblastí s nízkou populací tohoto nenáročného chlupáče podpořili zavěšování honiteb našich kolegů v různých částech republiky. Letos naši zajíci putovali na Kroměřížsko a k Novému Jičínu. Vzhledem k tomu, že dříve naprosto běžný odchyt zajíců je dnes už raritou, sešli se u nás při této příležitosti kolegové myslivci z širého okolí a tuto akci si nenechaly ujít ani spřátelené rodiny s dětmi. Počasí nám přálo a nezbývá než doufat, že na tuto vydařenou akci navážeme i v budoucnu.

Jako u veškeré zájmové činnosti, i pro nás je velmi důležitá práce s mládeží. Letos jsme se zúčastnili již tří akcí pro děti – pozořického a kovalovického Dne dětí začátkem června a pozořického Pohádkového lesa koncem léta. V jejich rámci se snažíme dětem mj. přiblížit život zvěře, seznámit je s plemeny mysliveckých psů, ukázat jim něco ze sokolnictví a upozornit je na nutnost aktivního utváření životního prostředí výsadbou stromů a péčí o remízy, větrolamy a jiné krajinné útvary nezbytně nutné pro udržení stavů divoké zvěře potřebných pro její přežití v budoucnu.

U příležitosti práce s dětmi často padají zajímavé otázky. Protože vítáme zájem o naši činnost, odpovídáme na ně i ve zpravodaji, aby se informace dostaly k co největšímu počtu čtenářů.

Proč investujete peníze, čas a úsilí do chovu bažantů, když je stejně pak při honu postřílíte?

To není jedna otázka, nýbrž dvě. Takže nejprve proč investujeme do chovu bažantů.

Bažant není v našich zemích původní, pochází z Kavkazu, z Kolchidy. Do Evropy byl dovezen již v antickém Řecku. K nám se dostal složitou cestou přes Francii, Anglii, Řím a Řecko ve 14. století a velmi dobře se na naše prostředí adaptoval. Tak dobře, že české země jeho chovem prosluly takřka po celé Evropě a bažant "přežil" řadu místních druhů jako dropa velkého, tetřeva hlušce, tetřívka obecného, koroptev a spoustu dalších. I on by však měl na kahánku, kdyby jeho stavy nebyly udržovány umělým odchovem – a úkolem myslivosti

u nás je především zachovat drobnou zvěř jako nezbytnou součást divoké fauny. (Důvody, proč z krajiny mizí drobná zvěř a proč je pro krajinu důležitá, by vydaly na samostatný článek).

Druhá otázka se týká podzimních honů. Zatímco pro drobného hospodáře je naprostou samozřejmostí nechat každoročně kvočnu vysedět kuřata, slepičky si nechat a kohoutky z větší části zabít, od myslivců se z nejasných důvodů očekává, že o veškerou odchovanou zvěř budou pečovat do vysokého stáří a nechají ji zemřít přirozenou smrtí. I myslivec je ale hospodář a může ve své honitbě ponechat jen tolik zvěře, kolik daná honitba "unese" – kolik kusů zde najde obživu a životní prostor a kolik kusů snesou místní zemědělci a lesníci, aniž by od místního mysliveckého sdružení požadovali náhrady za škody zvěří způsobené. Přitom je třeba vzít zejména u bažantů v úvahu některá specifika daného druhu. Bažanti nežijí v párech. Podobně jako u kura domácího i u bažantů je optimální poměr kohoutků a slepiček zhruba 1:4–6. Je-li kohoutků více, obtěžují hnízdící slepičky, a to bývá často příčinou, proč slepice snesená vejce nevysedí. A protože se z vajec líhnou slepičky a kohoutci zhruba v poměru 1:1, čili ze 100 vajec se vylíhne přibližně 50 slepiček a 50 kohoutků, je třeba počty kohoutků na podzim snížit. Důvodem je i to, že dnešní krajina už neskýtá zdaleka tolik potravy pro drobnou zvěř jako dříve, takže je třeba bažanty přes zimu přikrmovat, což myslivecká sdružení hradí z vlastních prostředků. A stejně tak jako hospodář na podzim nebo během zimy zabije část dobytka, protože pro všechn nemá na zimu dost krmiva, musí i myslivec na podzim omezit stavy drobné zvěře na míru, kterou zvládne přes zimu uživit. Při podzimních honech se střílí výhradně bažantí kohoutci, nikdy se ale nevystřílí všichni, a slepičky se nechávají, aby na jaře vyvedly mladé. A ti, kdo chodí v naší honitbě na vycházky, mohou dosvědčit, že se s hejny mladých bažantů u nás lze během léta potkat poměrně často, což považujeme za úspěch, neboť bažantí slepičky z umělých chovů vyvádějí mladé v menší míře než divocí bažanti.

A stejně jako dobrý hospodář chová drůbež a dobytek proto, aby z nich měl nějaký prospěch, musí i myslivci myslet na hospodárnost. Podzimní hony představují nezanedbatelný přínos pro hubený rozpočet mysliveckých spolků a ulovená zvěř je myslivcům prakticky jedinou odměnou za celoroční práci v honitbě.

Dalším důvodem pro podzimní hony na bažanty je to, že nadbytek drobné zvěře, zejména hlasitých kohoutků, do honitby přitahuje škodnou jako lišky, kuny, jezevce, dravé ptáky aj. Přestože se snažíme počty predátorů udržovat na minimu, což je i v zájmu místních, kteří chovají slepice, a mláďat, která se mají narodit a líhnout na jaře, v případě dravců tak postupovat nelze, neboť jsou chráněni. Pro úspěšný jarní odchov mláďat tedy kohoutků na zimu nesmí zůstat příliš mnoho.

Doufáme, že stejně jako celý rok se vydaří nám i čtenářům zpravodaje Vánoce a že příští rok bude pro nás všechny ve znamení zdraví, pohody a úspěchů.

Za myslivecký spolek
Dagmar Petrová

SKAUTSKÉ STŘEDISKO POZOŘICE

Co nového na skautské stezce?

Skautský podzim je kromě obvyklé činnosti charakteristický i řadou výprav do podzimní přírody. Členové našich oddílů podnikli výpravy na Jelenici, okresní skautskou základnu Ketkovák, na horolezeckou stěnu v Brně. O některých z nich se dozvíte více níže.

I na vánoční prázdniny chystáme řadu výprav do přírody, na výstavy a podobně. Ale také jako v minulých letech se před Vánoce aktivně zapojíme do roznášení Betlémského světla, krásného symbolu porozumění mezi lidmi, a po Novém roce do Tříkrálové sbírky. Betlémské světlo převezmou naši skauti letos ve Vídni v sobotu 14. 12., občané se mohou napsat na obecním úřadě a skauti jim ho donesou před Vánoce mi domů.

A hlavně se chceme v družinách věnovat výchovné práci dětí podle skautských stezek.

Děkujeme všem, kteří nám s naší činností pomáhají a podporují nás. Všem přejeme krásné a klidné Vánoce a vše dobré v novém roce 2020.

RNDr. Aleš Mikula, zástupce vedoucího střediska

Světové skautské Jamboree 2019

Světové skautské setkání, neboli World Scout Jamboree, je největší skautská akce, která existuje. Jednou za 4 roky se do jedné oblasti sjedou desítky tisíc skautů z celého světa. Letos se do Západní Virginie v USA sjelo přes 45 tisíc skautů a skautek ze 152 zemí světa, aby po dobu 12 dní zkoušeli všemožné aktivity a navazovali nová přátelství se zástupci ostatních zemí. Samotné heslo letošního jamboree znělo „Unlock a new world“, tedy volně přeloženo „Odemkni si nový svět“.

▼ Jamboree 2019 v Západní Virginii ve Spojených státech

Účastníci vsutku mohli „odemknout“ své dveře k přátelům z celého světa a nevídaným zážitkům. Na jamboree bylo k dispozici nespočet aktivit, jako například kilometr dlouhá zip-line, potápění, raftování na divoké řece, sjíždění desítek kilometrů trailů na horských kolech, skateboardy, střelení z luků nebo i házení sekerou. Nemohlo chybět ani ochutnávání pokrmů z kuchyní celého světa. Kromě oficiálních jídelen některých zemí (USA, Velká Británie) se dalo ochutnávat i v kempech jednotlivých zemí. Mně osobně nejvíce chutnala kuchyně z Malajsie. V neposlední řadě se ve velkém vyměňovaly předměty jako šátky, nášivky, batohy nebo kroje. Výčet dalších aktivit by mohl pokračovat téměř do nekonečna.

A co říci závěrem? Snad jen to, že si to všichni náramně užili a budou vzpomínat celý život... Navázali jsme spoustu nových přátelství, poznali kulturu z celého světa z první ruky, a to vše v duchu míru, přátelství a jednoty, které s sebou scouting nese. Zážitek to byl vsutku fantastický a neopakovatelný...

Jan Kvapil, 1. koedukovaný oddíl Mokrá-Horákov, účastník Jamboree

V termínu podzimních prázdnin vyjela družina Ledních medvědů k vesnici Senorady. Sobotu a neděli jsme putovali po okolí, sami si vařili a spali ve stanech. Po mši svaté jsme se vydali na skautskou chatu pod Ketkovákem, kde jsme strávili čas až do středy. Několik metrů vedle nás tekla řeka Oslava. Celou dobu nás provázelo na konec října nezvykle teplé počasí, kdy se občas dalo chodit i v tričku s krátkým rukávem.

Tématem výpravy byl pobyt na planetě Mars, kde jsou drsné podmínky jako všude ve vesmíru. V rámci jedné bojové hry došlo dokonce i k večernímu brodění řeky, které nakonec všichni zvládli a dokázali tak, že si je NASA vybrala správně. Samozřejmě byly i ranní rozcvičky, aby si kosmonauti udrželi řádnou fyzickou kondici. Především se snad ale podařilo utužit jádro družiny, které se této prodloužené výpravy zúčastnilo, a je jasné, že o zážitky nouze také nebude.

Marek Šmerda, 1. chlapecký oddíl Pozořice

Začátkem podzimních prázdnin měla výpravu i Modrá šestka. Světlušky se vydaly na známou chatu Jelenici, která je v lese nedaleko Pozořic. Jelikož zde ještě všechny nebyly, seznamovaly jsme se s jejím okolím. Snažily jsme se ho vnímat všemi smysly, stavěly domečky pro skřítky, hrály spoustu her v chatě i venku, pomáhaly jsme s úklidem a uskladněním dřeva a večer holky čekala stezka odvahy, kterou všechny úspěšně zvládly. Aby se světlušky už pro příště tolik nebály, vyráběly jsme lucerny ze zavařovacích sklenic. Moc nás to všechny bavilo, a protože zatím ještě nebyla taková zima, poslední večer jsme opékaly buřty u táboráku. Už se těšíme, až zase společně někam vyrazíme.

Alice Pölzerová, 1. dívčí oddíl Pozořice

Hned o týden později se vydala na stejné místo družina Vlaštovek. Bylo období Dušiček, tak jsme si připomněly památku zesnulého bratra Mgr. Aleše Tinky, u jehož památníku jsme zapálily, jako mnoho dalších lidí, svíčku. Připomínaly jsme si historii skautingu, která je pro nás všechny skauty moc důležitá. Hra probíhala v lese, po kterém skautky hledaly údaje a musely si je zapamatovat. Aby to nebylo jen na chvilkovou paměť, zjištěné informace si skautky měly zapamatovat co nejdéle – odpoledne je totiž čekala soutěž, ve které tyto informace využily. Výpravy se zúčastnily skoro všechny Vlaštovky, mohly jsme díky tomu tmelit kolektiv a trénovat podporu jeden druhého i u kolektivních her jako je třeba Rozdupka, při které se naučily mlčky komunikovat jen posunky, a tak se hra stala skoro nekonečnou. Kdyby nebyla tma tak brzy, nemusely jsme končit. Pro zahřátí jsme měly nejen teplý čaj v Jelenici, ale i velký oheň, který si připravily samy skautky. Zpívaly jsme, opékaly buřty a hrály hru Kontakt. Nesmím zapomenout na noční hru v lese, kdy skautky neměly žádné světlo a musely najít vedoucí, které jen jednou za čas blikly baterkou. Hra byla velmi rychlá, protože skautky okolí Jelenice už dobře znají a rychle své ztracené vedoucí našly. Doufám, že na příští akci se zase sejdeme v tak hojném počtu.

Marie Pölzerová, zástupkyně vedoucí 1. dívčího oddílu Pozořice

Srdečně vás zveme na Skautský ples, který se bude konat po několika letech 1. února 2020 v Kulturním domě v Sivicích. Čeká vás bohatý program a spousta zábavy. Celým večerem vás provede Spazier Gang. Těšíme se na vás!

skauti a skautky

OBEC
VINIČNÉ
ŠUMICE

ŽIVOT KDU-CSL
V ŠUMICÍCH

Všechny srdečně zveme na tradiční

Živý betlém

na Štědrý den 24.12. ve 13 hod.

u zvoničky

Jako každý rok ho budou hrát naše děti a mládež,
kteří pilně trénují pod vedením Aničky Kunčákové.

Hru doprovodí hudba a zpěv Pošukovské scholy a BABINI DI ŠUMICE.

Nezapomeňte si lampičky na betlémské světlo
a svůj hrníček na horké občerstvení.

POČÁTKY ŽENSKÉHO SOKOLSKÉHO TĚLOCVIKU – 150 LET ŽENSKÉHO TĚLOCVIKU V SOKOLE

Česká obec sokolská

Stanovy Tělocvičného spolku paní a dívek pražských schválilo místodržitelství ke konci září 1869. Miroslav Tyrš byl iniciátorem vzniku spolku a ženami proto považován za jejího zakladatele. V době vzniku spolku nebylo ještě přípustné, aby byl ženský tělocvik pod Sokolem, proto vznikl zvlášť a se sokolskými bratry byl propojen skrze společné prostory, osobnost Tyrše a žen ze sokolských rodin. Jak se měnila doba, byly ženy postupně začleňovány i pod sokolské jednoty, nakonec i Tělocvičný spolek paní a dívek pražských, proto 150 let od založení spolku letos slavíme jako 150 let ženského tělocviků v Sokole.

Přesně dva měsíce po schválení stanov spolku zvolila valná hromada starostkou Sofii Podlipskou, spisovatelku, přední reprezentantku vzdělaných vlasteneckých žen. Sestavením ženského cvičitelského sboru v nově založeném tělocvičném spolku byla pověřena Klemeňa Hanušová. Teréza Lanhausová, později provdaná Nováková, navrhla děvčatům, aby si tykaly a oslovovaly se sestry. Cvičení dospělých žen však musela probíhat v uzavřené místnosti, nepřístupné mužům, tak jak si to tehdejší mravy žádaly.

Jedním z nejstarších dokumentů, z kterého se dozvídáme, jak se spolek sám vnímal, je žádost městské radě o finanční příspěvek.

„Slavná rado městská. Jak slavně radě známo bude, utvořil se v Praze Tělocvičný spolek paní a dívek pražských, první to spolek, který za účel si obral pěstovat tělocvik pro ženské, a takto přispívati k tomu, aby zanedbanému co do vychování tělesného pohlaví našemu dostalo aspoň částečné náhrady toho, čeho mu veřejné ústavy doposud poskytnouti nemohou. Činnost spolku vyvíjí se od té doby blahodárně. Ježto však náklad s vydržováním tělocvičny pro paní a dívky spojený přesahuje prostředky peněžité, kterými spolek vládnouti nemůže, dovolujeme si obrátiti se k slavné radě městské s prosbou, aby účel tak rozhodně prospěšný a užitečný podporovati ráčila pomocí svou, kteréž jiným spolkům humanitním v plné míře poskytuje. Račičž sl. rado městská přihlížeti také k tomu, že spolek již před rokem na tom se usnesl, aby 20 dívek z městských škol bezplatně tělocvik se vyučovalo, kteréhožto nabídnutí také bylo použito. Osvědčil tím zajisté spolek, že upřímnou má snahu, aby dle sil svých napomáhal k účelům všeobecného vzdělání a vyučování, jichž pěstováním sl. rada městská za jeden z nejpřednějších úkolů si obrala.“

Spolek získal na svoji činnost částku 50 zl. a i v dalších letech byl městem podporován. Do České obce sokolské se spolek volně včlenil až roku 1902, ale již dříve měly ženy pod ČOS vlastní odbory. Statistiky z roku 1900 uvádějí, že v té době existovalo pod Sokolem více než 91 odborů – 3937 členek a 1485 cvičitelek. Od roku 1910 vedl Sokol samostatně členství žen, dorostenek a žákyň.

Co zdálo se před dvaceti lety téměř nemožností, napsal roku 1910 uznale Antonín Šebá-

▲ Pohlednice z VI. všesokolského sletu v roce 1912

Sokolu požadavek, aby cvičení obou pohlaví probíhala odděleně a za pomoci jiných cviků. Zatímco mužské cviky měly sokolům napomoci zformovat si silné a svalnaté tělo, od ženských cviků se očekávalo, že učiní těla sokolek elegantní a připravená pro budoucí mateřství. Ženy byly zrazovány od některých nářadových úkonů, jež by mohla způsobit porouchání ústrojí genitálních či choroby žláz mléčných. Konečně se ženy měly vyvarovat cviků, které by se přičily názorům o ženském půvabu, třeba cviky hlavou dolů, při nichž sukně přepadá. Aby sokolky cvičením v sobě rozvinuly svou „pravou“ ženskost, byly jim doporučovány hlavně prostocviky, pořadové cviky, jednoduché úkony na náčiní, hry a také tance.

Když byl připravován IV. všesokolský slet, objevila se snaha, aby přinesl nějakou novinku jako slet předchozí v roce 1895, kdy se divákům poprvé předvedli dorostenci. V roce 1901 tak poprvé na sletu veřejně vystoupily ženy. Byla to věc odvážná, ve společnosti ještě přetrvávaly předsudky proti cvičení žen a většina ženských odborů v Sokole fungovala zatím jen krátce. Navíc bylo nutné pro ženy vytvořit jednotný cvičební úbor. Vystoupení s kužely se nakonec vydařilo a cvičení ženských složek Sokola se stalo nedílnou součástí programů následujících všesokolských sletů.

nek, stává se za naší doby skutečností: ženský tělocvik v organizaci sokolské nabývá vzrůstající obliby.

Jako mnozí jiní sokolští funkcionáři zastával ale Šebánek poněkud paradoxní náhled na ženskou emancipaci.

Na jedné straně podporoval, aby se žena zbavila všech pout ji svírajících a posilovala své tělo, na straně druhé setrval na přesvědčení o „přirozené“ nadřazenosti mužského pohlaví nad ženským. Zatímco mužské tělo bylo označováno za přirozeně silnější, pevnější, a tudíž predestinované k boji, ženské tělo bylo charakterizováno mnohem kritičtěji. Podle Šebánka například v ženské psychice chybí smysl pro soutěživost, ženy prý mají na rozdíl od mužů silnější boky, kratší nohy a spodní polovici těla těžší, jsou také údajně těžkopádnější, slabší a především určené k péči o pokolení lidské.

Vzhledem ke všem „přírodou daným“ a „vědecky ověřeným“ rozdílům mezi mužem a ženou panoval v So-

Převzato z časopisu Sokol

AUTOCENTRUM K.E.I. RADÍ...

JAK SNÍŽIT SPOTŘEBU VOZU?

Spotřeba je dlouhodobě jednou z nejsledovanějších vlastností automobilů. Ale opravdu víte, jak jezdit co nejušporněji? Není to složité, ale nevěřte těmto mýtům:

Tempomat

Jízda s tempomatem může být sice komfortní, nicméně co se týče spotřeby, příliš úsporná není. Tempomat totiž neumí předvídat. Sice pozná, že „jedete z kopce“, ale to, že se blíží kopec, pozná, až když je auto na něm. Potom řídící jednotka pustí velkou dávku paliva do válců, aby vozidlo překonalo odpor. Pokud budete pracovat s plynovým pedálem citlivě a budete předvídat, dosáhnete daleko nižší spotřeby.

Svižné zrychlení znamená vysokou spotřebu.

Má řídící systém motoru pustit do válců určitou dávku paliva po určitou dobu, nebo dvojnásobnou dávku paliva po poloviční dobu? Ano, je to úplně jedno. Moderní motory vybavené elektrickými škrticími klapkami navíc nedovolí, aby do motoru proudilo víc benzínu, než je třeba. Jediné, čeho je třeba se při dynamickém zrychlení vyvarovat, jsou zbytečně vysoké otáčky motoru, které už spotřebu neúměrně zvedají.

Auta s automatickými převodovkami více "žerou".

Velkou výhodou automatů je možnost využití výrazně více rychlostí, což umožní lépe udržet motor ve správném spektru otáček a samozřejmě také snížit otáčky při konstantní jízdě vyšší rychlostí. V dnešní době se nedá říci, že by auta s automatickými převodovkami byla méně úsporná než ta s manuálními. Naopak mnohdy platí, že automat spotřebu naopak snižuje.

Jak si spotřebu opravdu snížit?

Předvídejte: Plynulost je základ, vaším cílem by obecně mělo být, abyste co nejméně brzdili a zrychlovali.

Zvolte správné gumy: U každé pneumatiky je dnes uveden index valivého odporu, podle kterého se lze řídit. Rozdíl ve spotřebě může být docela významný.

Kontrolujte tlak v pneumatikách: Nízký tlak v gumách znamená větší odpor, a tedy i vyšší spotřebu. Jedině správným tlakem navíc dosáhnete ideálních jízdních vlastností.

Nejezděte rychle po přeplněné dálnici: Je-li hustý provoz, rozhodně neušetříte čas tím, že budete nakrátko zrychlovat na 160, abyste záhy brzdili na 80. Akorát si zbytečně zvyšujete spotřebu.

Sundejte střešní zahrádku a držáky kol: Jakékoliv příslušenství na střeše auta citelně zhoršuje obtékání vzduchu kolem karoserie. Aerodynamika přitom hraje ve spotřebě velmi podstatnou roli.

Vypněte klimatizaci: Pohon kompresoru klimatizace je největší položkou ve spotřebě komfortních prvků. Pokud tedy klimatizace není vyloženě potřeba, klidně ji vypněte. Třeba ve městě se víc vyplatí stažená okna a jen zapnutý větrák.

Vyklíďte si nepotřebné věci z auta: Každé kilo navíc se počítá, a pokud budete jezdit lehčí, budete jezdit i úšporněji.

Příště poradíme, jak správně zahřát motor.

Autocentrum K.E.I.
Brno-Vinohrady

Sivice 510, 664 07 Pozořice

Společnost s 19letou tradicí na českém trhu zabývající se výrobou, prodejem a distribucí doplňků stravy, zdravotnických prostředků, veterinárních přípravků a kosmetiky

HLEDÁ NOVÉ KOLEGY

na pracovní pozici

OPERÁTOR VÝROBY

Náplní Vaší práce u nás bude:

- příprava komponentů pro výrobu
- výroba doplňků stravy, zdravotnických prostředků a kosmetiky, zejména obsluha výrobních linek, váhové plnění, ruční a strojové etiketování a vkládání do prodejních obalů, označování šarží, expirací a další přidružené činnosti
- manipulace s vyrobeným zbožím a přidružené činnosti

Co od Vás očekáváme:

- SOU/SŠ vzdělání
- potravinářský průkaz
- manuální zručnost
- zodpovědný přístup k práci

Svým zaměstnancům nabízíme:

- zázemí stabilní české firmy (19 let na trhu)
- mzda: 21 000 – 25 000 Kč/měsíc
- práci na plný úvazek na základě pracovní smlouvy
- slevy na zboží společnosti, příspěvky na obědy, firemní akce, možnost nadpracovat si hodiny
- rozmanitou pracovní náplň
- odbornou podporu a zaškolení
- mladý, přátelský kolektiv
- pracoviště v blízkosti dopravní obslužnosti

Nástup možný ihned nebo dle dohody. Pozice je vhodná i pro absolventy.

V případě Vašeho zájmu nás kontaktujte na telefonním čísle **720 989 218** nebo e-mailem na adrese **info@medpharma.cz**

CO, KDY, KDE

LEDEN

- 10. 1. — Okrskový hasičský ples
- 11. 1. — Tříkrálová sbírka
- 31. 1. — Obecní ples

ÚNOR

- 1. 2. — Skautský ples v Sivicích
- 8. 2. — Maškarní ples
- 9. 2. — Dětský maškarní ples
- 22. 2. — Ostatkový průvod s pochováváním basy

BŘEZEN

- 21. 3. — Retro zábava 20.–30. léta
- 21. 3. — Oslava Prvního jarního dne, MC Viničné Šumice

VINIČNÉ ŠUMICE

Obec Viničné Šumice Vám přeje
krásné a klidné Vánoce, hodně zdraví,
šťěstí a pohodový nový rok 2020

ZPRAVODAJ obce Viničné Šumice, periodický tisk územního samosprávného celku.

17. ročník, 4. číslo, prosinec 2019, vychází čtvrtletně, náklad: 460 ks

Vydává: Obec Viničné Šumice, č. p. 23, PSČ 664 06, IČ: 00488372

Odpovědný redaktor: Pavel Vrba, e-mail: pavel.vrba35@tiscali.cz

Grafika a DTP: Michal Polus, e-mail: polus.michal@typostaff.cz

Jazyková korektura: Mgr. Věra Kolářová, e-mail: koldova.vera@gmail.com

Aktuální i archivní čísla v elektronické verzi a ceník inzerce: www.vinicne-sumice.cz/zpravodaj

Registrační číslo: MK ČR E 17645; uzávěrka příštího čísla: 7. 3. 2020

NOC SOKOLOVEN 28. září 2019

OSLAVA JUBILANTŮ 4. října 2019

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

7. prosince 2019

